

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 37

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

51e jaargang

9 februari 2008

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	IV <i>Informatie</i>	
	INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN EN ORGANEN VAN DE EUROPESE UNIE	
	Hof van Justitie	
2008/C 37/01	Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> PB C 22 van 26.1.2008	1
	V <i>Bekendmakingen</i>	
	GERECHTELIJKE PROCEDURES	
	Hof van Justitie	
2008/C 37/02	Zaak C-481/07 P: Hogere voorziening ingesteld op 2 november 2007 door SELEX Sistemi Integrati SpA, voorheen Alenia Marconi Systems SpA, tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg (Tweede kamer) van 29 augustus 2007 in zaak T-186/05, SELEX Sistemi Integrati SpA/Commissie van de Europese Gemeenschappen	2
2008/C 37/03	Zaak C-496/07: Beroep ingesteld op 14 november 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Tsjechische Republiek	3
2008/C 37/04	Zaak C-500/07 P: Hogere voorziening ingesteld op 19 november 2007 door Territorio Energia Ambiente SpA (TEA) tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg (Vierde kamer) van 17 september 2007 in zaak T-175/07, Territorio Energia Ambiente SpA/Commissie van de Europese Gemeenschappen	3

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2008/C 37/05	Zaak C-501/07 P: Hogere voorziening ingesteld op 19 november 2007 door S.A.BA.R. SpA tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg (Vierde kamer) van 17 september 2007 in zaak T-176/07, S.A.BA.R. SpA/Commissie van de Europese Gemeenschappen	4
2008/C 37/06	Zaak C-505/07: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Supremo (Spanje) op 19 november 2007 — Compañía Española de Comercialización de Aceite, SA/Asociación Española de la Industria y Comercio Exportador de Aceite de Oliva (ASOLIVA), Asociación Nacional de Industriales Envasadores y Refinadores de Aceites Comestibles (ANIERAC) y Administración del Estado	5
2008/C 37/07	Zaak C-506/07: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Audiencia Provincial de la Coruña (Spanje) op 20 november 2007 — Lubricantes y Carburantes Galaicos, S.L. („Lubricarga“)/Petrogal Española, S.A., thans „GALP Energía España SAU”	6
2008/C 37/08	Zaak C-509/07: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Bergamo (Italië) op 21 november 2007 — Luigi Scalpellini/NEOS Banca SpA	7
2008/C 37/09	Zaak C-516/07: Beroep ingesteld op 22 november 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Koninkrijk Spanje	8
2008/C 37/10	Zaak C-518/07: Beroep ingesteld op 22 november 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Bondsrepubliek Duitsland	8
2008/C 37/11	Zaak C-519/07 P: Hogere voorziening ingesteld op 22 november 2007 door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Tweede kamer) van het 12 september 2007 in zaak T-348/03, Koninklijke Friesland Foods NV (voorheen Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	9
2008/C 37/12	Zaak C-521/07: Beroep ingesteld op 23 november 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk der Nederlanden	10
2008/C 37/13	Zaak C-522/07: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Düsseldorf (Duitsland) op 22 november 2007 — Dinter GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf	10
2008/C 37/14	Zaak C-524/07: Beroep ingesteld op 26 november 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Republiek Oostenrijk	11
2008/C 37/15	Zaak C-525/07 P: Hogere voorziening ingesteld op 27 november 2007 door Philippe Combescot tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Tweede kamer) van 12 september 2007 in zaak T-249/04, Combescot/Commissie	12
2008/C 37/16	Zaak C-526/07 P: Hogere voorziening ingesteld op 27 november 2007 door Philippe Combescot tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Tweede kamer) van 12 september 2007 in zaak T-250/04, Combescot/Commissie	12
2008/C 37/17	Zaak C-529/07: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof (Oostenrijk) op 28 november 2007 — Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG/Franz Hauswirth GmbH	13
2008/C 37/18	Zaak C-530/07: Beroep ingesteld op 29 november 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Portugese Republiek	14
2008/C 37/19	Zaak C-531/07: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof (Oostenrijk) op 29 november 2007 — Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft/Libro Handelsgesellschaft mbH	14
2008/C 37/20	Zaak C-533/07: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof (Oostenrijk) op 29 november 2007 — Falco Privatstiftung en Thomas Rabitsch/Gisela Weller-Lindhorst	15

2008/C 37/21	Zaak C-534/07 P: Hogere voorziening ingesteld op 30 november 2007 door William Prym GmbH & Co. KG en Prym Consumer GmbH tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Tweede kamer) van 12 september 2007 in zaak T-30/05, William Prym GmbH & Co. KG en Prym Consumer GmbH & Co. KG/Commissie van de Europese Gemeenschappen	16
2008/C 37/22	Zaak C-538/07: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italië) op 3 december 2007 — Assitur Srl/Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Milano	16
2008/C 37/23	Zaak C-539/07: Beroep ingesteld op 30 november 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Italiaanse Republiek	17
2008/C 37/24	Zaak C-540/07: Beroep ingesteld op 30 november 2007 — Commissie/Italiaanse Republiek	17
2008/C 37/25	Zaak C-542/07 P: Hogere voorziening ingesteld op 30 november 2007 door Imagination Technologies Ltd tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Derde kamer) van 20 september 2007 in zaak T-461/04, Imagination Technologies Ltd/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)	18
2008/C 37/26	Zaak C-543/07: Beroep ingesteld op 3 december 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België	18
2008/C 37/27	Zaak C-544/07: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Republiek Polen) op 4 december 2007 — Uwe Rüffler/Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu	19
2008/C 37/28	Zaak C-550/07 P: Hogere voorziening ingesteld op 8 december 2007 door Akzo Nobel Chemicals Ltd en Akcros Chemicals Ltd tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Eerste kamer) van 17 september 2007 in zaak T-253/03, Akzo Nobel Chemicals Ltd en Akcros Chemicals Ltd/Commissie van de Europese Gemeenschappen	19
2008/C 37/29	Zaak C-552/07: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État (Frankrijk) op 11 december 2007 — Commune de Sausheim/Pierre Azelvandre	20
2008/C 37/30	Zaak C-556/07: Beroep ingesteld op 13 december 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Franse Republiek	20
2008/C 37/31	Zaak C-559/07: Beroep ingesteld op 17 december 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Helleense Republiek	21

Gerecht van eerste aanleg

2008/C 37/32	Zaak T-133/03: Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 5 december 2007 — Schering-Plough/Commissie en EMEA („Beroep tot nietigverklaring — Gedeeltelijke niet-ontvankelijkheid — Procesbelang — Beroep dat zonder voorwerp is geraakt — Afdoening zonder beslissing”)	22
2008/C 37/33	Zaak T-345/05 R III: Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 22 november 2007 — V/Parlement („Kort geding — Opheffing van immuniteit van lid van Europees Parlement — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging — Geen fumus boni juris”)	22
2008/C 37/34	Zaak T-120/07 R: Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 11 oktober 2007 — MB Immobilen/Commissie („Kort geding — Staatssteun in de nieuwe deelstaten — Verplichting tot terugvordering — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging — Spoedeisendheid — Belangenafweging”)	23

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2008/C 37/35	Zaak T-349/07 R: Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 11 december 2007 — FMC Chemicals e.a./Commissie („Kort geding — Richtlijn 91/414/EEG — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging — Ontvankelijkheid — Geen spoedeisendheid”)	23
2008/C 37/36	Zaak T-350/07 R: Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 11 december 2007 — FMC Chemical e.a./Commissie („Kort geding — Richtlijn 91/414/EEG — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging — Ontvankelijkheid — Geen spoedeisendheid”)	23
2008/C 37/37	Zaak T-429/07: Beroep ingesteld op 27 november 2007 — BP Aromatics/Commissie	24
2008/C 37/38	Zaak T-431/07: Beroep ingesteld op 26 november 2007 — Gebr. Heller Maschinenfabrik/BHIM — Fernández Martínez (HELLER)	24
2008/C 37/39	Zaak T-434/07: Beroep ingesteld op 28 november 2007 — Volvo Trademark Holding/BHIM — Grebenshikova (SOLVO)	25
2008/C 37/40	Zaak T-435/07: Beroep ingesteld op 29 november 2007 — New Look/BHIM (NEW LOOK)	25
2008/C 37/41	Zaak T-438/07: Beroep ingesteld op 30 november 2007 — Spa Monopole/BHIM — De Francesco Import (SpagO)	26
2008/C 37/42	Zaak T-439/07: Beroep ingesteld op 4 december 2007 — Coats Holdings/Commissie	26
2008/C 37/43	Zaak T-441/07: Beroep ingesteld op 29 november 2007 — Ryanair/Commissie	27
2008/C 37/44	Zaak T-442/07: Beroep ingesteld op 30 november 2007 — Ryanair/Commissie	28
2008/C 37/45	Zaak T-444/07: Beroep ingesteld op 5 december 2007 — Centre de Promotion de l'Emploi par la Micro-Entreprise/Commissie	29
2008/C 37/46	Zaak T-445/07: Beroep ingesteld op 7 december 2007 — Berning & Söhne/Commissie	30
2008/C 37/47	Zaak T-446/07: Beroep ingesteld op 7 december 2007 — Royal Appliance International/BHIM — BSH Bosch und Siemens Hausgeräte (Centrixx)	30
2008/C 37/48	Zaak T-447/07: Beroep ingesteld op 5 december 2007 — Scovill Fasteners/Commissie	31
2008/C 37/49	Zaak T-449/07: Beroep ingesteld op 3 december 2007 — Rotter/BHIM (EU-BRUZZEL)	31
2008/C 37/50	Zaak T-450/07: Beroep ingesteld op 3 december 2007 — Harwin International/BHIM — Cuadrado (Pickwick)	32
2008/C 37/51	Zaak T-451/07: Beroep ingesteld op 10 december 2007 — WellBiz/BHIM — Wild (WELLBIZ)	32
2008/C 37/52	Zaak T-453/07: Beroep ingesteld op 11 december 2007 — Dylog Italia/BHIM — GSI Office Management (IP Manager)	33
2008/C 37/53	Zaak T-105/04: Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 12 december 2007 — Sandoz/Commissie	33
2008/C 37/54	Zaak T-329/07: Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 11 december 2007 — UPS Europe en UPS Deutschland/Commissie	33

Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie

2008/C 37/55	Zaak F-57/06: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Derde kamer) van 7 november 2007 — Hinderyckx/Raad (Ambtenaren — Bevordering — Bevorderingsronde 2005 — Niet-plaatsing op lijst van bevorderde ambtenaren — Schending van artikel 45 van Statuut — Vergelijking van verdiensten — Beoordelingsrapporten van verschillende instellingen) 34
2008/C 37/56	Zaak F-88/07: Beroep ingesteld op 29 augustus 2007 — Domínguez González/Commissie 34
2008/C 37/57	Zaak F-135/07: Beroep ingesteld op 30 oktober 2007 — Smadja/Commissie 35

IV

(Informatie)

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN EN ORGANEN VAN DE
EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE

(2008/C 37/01)

Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

PB C 22 van 26.1.2008

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 8 van 12.1.2008

PB C 315 van 22.12.2007

PB C 297 van 8.12.2007

PB C 283 van 24.11.2007

PB C 269 van 10.11.2007

PB C 247 van 20.10.2007

Deze teksten zijn beschikbaar in:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Bekendmakingen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Hogere voorziening ingesteld op 2 november 2007 door SELEX Sistemi Integrati SpA, voorheen Alenia Marconi Systems SpA, tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg (Tweede kamer) van 29 augustus 2007 in zaak T-186/05, SELEX Sistemi Integrati SpA/Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-481/07 P)

(2008/C 37/02)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: SELEX Sistemi Integrati SpA, voorheen Alenia Marconi Systems SpA (vertegenwoordigers: F. Sciaudone, R. Sciaudone en A. Neri, advocati)

Andere partij in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 29 augustus 2007 in zaak T-186/05 te vernietigen en de zaak naar het Gerecht te verwijzen voor afdoening volgens de door het Hof te verstrekken aanwijzingen;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de onderhavige hogere voorziening en in de kosten in zaak T-186/05.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter onderbouwing van haar conclusies stelt rekwirante:

- a) onterechte uitsluiting van de met betrekking tot zaak T-155/04 gemaakte gerechtskosten van het begrip vergoedbare schade. Volgens rekwirante heeft het Gerecht:
  - ten onrechte geoordeeld dat het beroep tot schadevergoeding bedoeld was om „de in het arrest in zaak T-155/04 vastgestelde beslissing omtrent de kosten te doen intrekken”;

- de artikelen 87 e.v. van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht betreffende de beginselen inzake schadevergoeding verkeerd uitgelegd;

- ten onrechte geoordeeld dat de rechtspraak *Montorio* van toepassing was op de onderhavige zaak;

- b) vergissing van het Gerecht, omdat het de in het kader van de precontentieuze procedure gemaakte gerechtskosten van het begrip vergoedbare schade heeft uitgesloten. Volgens rekwirante is de vergissing van het Gerecht erin gelegen dat het de artikelen 87 e.v. van het Reglement voor de procesvoering heeft uitgelegd in het licht van en toegepast op een beroep tot schadevergoeding, terwijl dat beroep buiten de werkingssfeer van die artikelen valt;

- c) verdraaiing en onjuiste uitlegging van het door rekwirante geleverde bewijs. Het Gerecht heeft volgens rekwirante de door haar overgelegde stukken en de bijlagen daarbij niet juist geanalyseerd;

- d) onlogische en tegenstrijdige motivering en inbreuk op de communautaire rechtspraak inzake schadevergoeding. Het Gerecht heeft namelijk de in de arresten *Mulder* (gevoegde zaken C-104/89 en C-37/90) ⁽¹⁾ en *Agraz* (zaak C-243/05 P) ⁽²⁾ geformuleerde beginselen onjuist toegepast;

- e) schending van artikel 44 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht. Volgens rekwirante dient voor een juiste uitlegging van deze bepaling het verzoekschrift de bewijsaanbiedingen niet „noodzakelijkerwijs” te bevatten, maar berust de bepaling integendeel op het begrip „mogelijkheid”, zodat een partij alleen dan verplicht is bewijzen te leveren, wanneer dat mogelijk is;

- f) ontbreken van motivering inzake de vergoeding van de schade die rekwirante heeft geleden als gevolg van de schending van het beginsel van de redelijke duur van de administratieve procedure. Het Gerecht heeft namelijk de afwijzing van de schadevordering wegens deze specifieke, door rekwirante gestelde, schending niet gemotiveerd;

g) verdraaiing van de argumenten en van het bewijs, alsmede onlogische en met de communautaire rechtspraak inzake morele schadevergoeding strijdige motivering. Het Gerecht kon de argumenten die uitsluitend betrekking hebben op de uitsluiting of de niet-gunning van overheidsopdrachten voor leveringen, niet gebruiken om de schadevordering wegens schending van de redelijke duur van de administratieve procedure of schending door de Commissie van de verplichting van toezicht, af te wijzen.

⁽¹⁾ Arrest van 27 januari 2000, Jurispr. blz. I-203.

⁽²⁾ Arrest van 9 november 2006, Jurispr. blz. I-10833.

Beroep ingesteld op 14 november 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Tsjechische Republiek

(Zaak C-496/07)

(2008/C 37/03)

Procestaal: Tsjechisch

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: G. Rozet en M. Šimerdová, gemachtigden)

Verwerende partij: Tsjechische Republiek

Conclusies

— vast te stellen dat de Tsjechische Republiek, door in haar nationale wettelijke regeling de functie van kapitein van een schip dat de Tsjechische vlag voert, voor te behouden aan personen met de Tsjechische nationaliteit, de krachtens artikel 39 EG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— de Tsjechische Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

In het onderhavige beroep voert de Commissie de volgende bezwaren aan:

De Tsjechische wettelijke regeling (wet nr. 61/2000) verplicht de exploitant van een schip om te verzekeren dat de kapitein van een schip dat de Tsjechische vlag voert, de Tsjechische nationaliteit heeft.

Dit duidelijke en geheel onvoorwaardelijke vereiste om de Tsjechische nationaliteit te hebben is volgens de Commissie in strijd met de bevindingen van het Hof van Justitie in de arresten C-405/01 ⁽¹⁾ en C-47/02 ⁽²⁾. De Commissie wijst in het bijzonder op de vaststelling van het Hof in punt 44 van het arrest in zaak C-405/01 en in punt 63 van het arrest in zaak C-47/02. Het vereiste in de Tsjechische wettelijke regeling dat de kapitein van een schip de Tsjechische nationaliteit moet hebben, is absoluut. De relevante bepalingen in de Tsjechische regeling houden

geen rekening met de wijze waarop en in de mate waarin de kapitein van een schip daadwerkelijk bevoegdheden van het openbaar gezag uitoefent, zoals is vereist in bovengenoemde rechtspraak van het Hof. Het enkele feit de Tsjechische wettelijke regeling kapiteins van schepen die de Tsjechische vlag voeren, bevoegdheden van het openbaar gezag verleent, kan niet volstaan om toepassing van de in artikel 39, lid 4, EG voorziene afwijking van het vrije verkeer van werknemers te rechtvaardigen.

Volgens de Commissie is de Tsjechische Republiek verplicht om zijn nationale wettelijke regeling in overeenstemming te brengen met de rechtspraak van het Hof, niettegenstaande het feit dat er (volgens de verklaringen van de Tsjechische Republiek) momenteel geen schepen onder de Tsjechische vlag varen.

⁽¹⁾ Arrest van 30 september 2003, Colegio de Oficiales de la Marina Mercante Española tegen Administración del Estado (C-405/01, Jurispr. blz. I-10391), betreffende de Spaanse wettelijke regeling die de functies van kapitein en eerste stuurman op onder de Spaanse vlag varende schepen voorbehoudt aan personen met de Spaanse nationaliteit.

⁽²⁾ Arrest van 30 september 2003, Albert Anker, Klaas Ras en Albertus Snopek tegen Bondsrepubliek Duitsland (C-47/02, Jurispr. blz. I-10447), betreffende de Duitse wettelijke regeling die de functies van kapitein op onder de Duitse vlag varende vissersschepen die voor de kleine visserij op volle zee worden gebruikt („Kleine Seeschiffahrt”), voorbehoudt aan personen met de Duitse nationaliteit.

Hogere voorziening ingesteld op 19 november 2007 door Territorio Energia Ambiente SpA (TEA) tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg (Vierde kamer) van 17 september 2007 in zaak T-175/07, Territorio Energia Ambiente SpA/Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-500/07 P)

(2008/C 37/04)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Territorio Energia Ambiente SpA (TEA) (vertegenwoordigers: E. Coffrini en F. Tesauro, avvocati)

Andere partij in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

— de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg waartegen de onderhavige hogere voorziening is gericht, te vernietigen dan wel volledig te herzien, en daaraan de passende wettelijke en juridische gevolgen te verbinden;

— de reeds in eerste aanleg geformuleerde conclusies toe te wijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij beschikking van de Commissie van 5 juni 2002 ⁽¹⁾ „inzake de steunmaatregel betreffende belastingvrijstellingen en leningen tegen gunstige voorwaarden voor nutsbedrijven waarin de overheid een meerderheidsdeelneming heeft”, is de belastingvrijstellingsregeling waarin artikel 3, lid 70, van wet nr. 549/1995 en artikel 66, lid 14, van decreto legge nr. 331/1993, zoals omgezet met wijzigingen, voorzien voor vennootschappen op aandelen waarin de overheid een meerderheidsdeelneming heeft en die plaatselijke publieke diensten leveren, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt verklaard. De beschikking van de Commissie was niet tot particuliere vennootschappen gericht, maar strekte zich uit tot overeenkomstig artikel 22 van wet 241/1990 opgerichte vennootschappen, waarin de overheid een meerderheidsdeelneming heeft. Nu in deze beschikking niet specifiek individuele adressaten werden genoemd, is daarvan aan geen enkele vennootschap (ook niet aan rekwirante) kennis gegeven. Bij decreto legge nr. 10 van 15 februari 2007 heeft de Italiaanse Staat uitvoering gegeven aan de genoemde beschikking, waarbij de Agenzie delle Entrate met de terugvordering van de steun zijn belast. Op 29 maart 2007 heeft het Agenzia delle Entrate di Mantova zich bijgevolg tot rekwirante gericht met een verzoek om betaling van 1 748 289,75 EUR als hoofdsom en 912 180,64 EUR rente.

De overheid heeft evenwel geen meerderheidsdeelneming in het kapitaal van rekwirante, maar heeft dit kapitaal volledig in handen, zodat „de overwegingen van de Commissie en haar beschikking” niet voor rekwirante kunnen gelden.

Rekwirante is via een interne procedure belast met het verrichten van plaatselijke publieke diensten waarvan de Comune di Mantova het beheer eerst had toevertrouwd aan het gemeentebedrijf (ASM), dat overeenkomstig wet 127/97 is omgevormd tot rekwirante TEA.

Rekwirante heeft in een hoofdzakelijk lokale context het monopolie op het beheer van de publieke diensten, zonder invloed te kunnen uitoefenen op de vrije mededinging, waarvan geen sprake kan zijn, daar er geen markt bestaat.

Een vennootschap waarvan het kapitaal volledig in handen van de overheid is, is niets anders dan een indirect orgaan van de aandeelhoudende gemeenten, die de eigenlijke ontvangers van de door de Commissie bestreden fiscale steun zijn.

Om objectieve en subjectieve redenen kan de aan rekwirante toegekende belastingvrijstelling bijgevolg niet worden aangemerkt als onrechtmatige, in strijd met de bepalingen van artikel 87 EG verleende staatssteun.

Om de uiteengezette redenen is tegen de genoemde beschikking van de Commissie bij het Gerecht van eerste aanleg beroep ingesteld, dat is ingeschreven als zaak T-175/07 en toegewezen aan de Vierde kamer. Bij beschikking van het Gerecht van 17 september 2007 is dat beroep niet-ontvankelijk verklaard wegens niet-naleving van de termijn van artikel 230, vijfde alinea, EG, bepalende dat het beroep tot nietigverklaring moet worden ingesteld binnen twee maanden te rekenen, al naar het geval, vanaf de dag van bekendmaking van de bestreden handeling, vanaf de dag van kennisgeving aan de verzoeker of, bij gebreke daarvan, vanaf de dag waarop de verzoeker van de handeling kennis heeft gekregen, in overeenstemming met artikel 102, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht van eerste aanleg.

Rekwirante betoogt, mede in het licht van de arresten van 17 september 1980 (730/79) ⁽²⁾, 14 november 1984 (323/82) ⁽³⁾, 12 december 1996 (T-358/94) ⁽⁴⁾ en vooral het arrest van het Hof van Justitie (Derde kamer) van 23 februari 2006 in zaak C-346/03 ⁽⁵⁾, dat deze zienswijze ongegrond is, om welke reden zij bij de onderhavige hogere voorziening om herziening van de beschikking van het Gerecht verzoekt.

Rekwirante heeft bij het Gerecht van eerste aanleg immers beroep ingesteld onmiddellijk nadat zij tot de vaststelling was gekomen dat zij één van de adressaten van de beschikking van de Commissie was, dat wil zeggen op het ogenblik dat zij het betalingsverzoek van het Agenzia delle Entrate heeft ontvangen.

Voorts komt rekwirante tegen de beschikking van het Gerecht op omdat het Gerecht artikel 225 EG verkeerd zou hebben toegepast.

Het verzoek om nietigverklaring van de beschikking van de Commissie moet volgens rekwirante worden geacht nauw verband te houden met het verzoek om vast te stellen dat die beschikking niet tot haar is gericht. Daarom verzoekt rekwirante, mede in het licht van het feit dat het Gerecht van eerste aanleg volgens haar *ratione materiae* onbevoegd is, om herziening van de beschikking in eerste aanleg.

⁽¹⁾ PB 2003, L 77, blz. 21.

⁽²⁾ Jurispr. 1980, blz. 2671.

⁽³⁾ Jurispr. 1984, blz. 3809.

⁽⁴⁾ Jurispr. 1996, blz. II-2109.

⁽⁵⁾ Jurispr. 2005, blz. I-6159.

Hogere voorziening ingesteld op 19 november 2007 door S.A.B.A.R. SpA tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg (Vierde kamer) van 17 september 2007 in zaak T-176/07, S.A.B.A.R. SpA/Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-501/07 P)

(2008/C 37/05)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: S.A.B.A.R. SpA (vertegenwoordigers: E. Coffrini en F. Tesauro, avvocati)

Andere partij in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg waartegen deze hogere voorziening is gericht, volledig te vernietigen en/of te herzien, en elke daaruit volgende beslissing als naar recht te geven;
- toewijzing van de vorderingen die reeds in eerste aanleg zijn geformuleerd.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij de beschikking van de Commissie van 5 juni 2002 ⁽¹⁾ inzake „de steunmaatregel betreffende belastingvrijstellingen en leningen tegen gunstige voorwaarden die Italië heeft verstrekt ten gunste van nutsbedrijven waarin de overheid een meerderheidsdeelneming heeft”, is als staatssteun onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt verklaard de belastingvrijstellingsregeling waarin bij artikel 3, lid 70, van wet nr. 549/1995, artikel 66, lid 14, van voorlopig wetsbesluit nr. 331/1993, zoals omgezet en gewijzigd, is voorzien voor vennootschappen op aandelen waarin de overheid een meerderheidsdeelneming heeft en die plaatselijke openbare diensten verrichten. De beschikking van de Commissie betrof niet specifieke vennootschappen, maar strekte zich uit tot de vennootschappen die zijn opgericht volgens artikel 22 van wet nr. 142/1990 en waarvan de meerderheid van het aandelenkapitaal in handen van de overheid is. Zij is echter niet tot bepaalde vennootschappen gericht (en niet tot rekwirante) aangezien zij geen specifiek geïndividualiseerde geadresseerden heeft. Bij voorlopig wetsbesluit nr. 10 van 15 februari 2007 heeft de Italiaanse Staat uitvoering gegeven aan bovengenoemde beschikking door de Agenzia delle Entrate (belastingdiensten) met de terugvordering te belasten. Bijgevolg heeft de Agenzia delle Entrate di Guastalla rekwirante op 20 maart 2007 de volgende betalingsvorderingen doen toekomen: prot. 3796 van 15 maart 2007, ten bedrage van een hoofdsom van 1 912 128,47 EUR, vermeerderd met rente ten bedrage van 2 192 225 EUR, prot. 3799 van 15 maart 2007, ten bedrage van een hoofdsom van 815 406,94 EUR, vermeerderd met rente ten bedrage van 783 529 EUR, en prot. 3800 van 15 maart 2007, ten bedrage van een hoofdsom 439 549,29 EUR, vermeerderd met rente ten bedrage van 712 588 EUR.

Rekwirante is echter niet een vennootschap waarvan de meerderheid van het aandelenkapitaal in handen van de overheid is: dit is volledig in handen van de overheid. De „overwegingen van de Commissie en haar beslissing” kunnen derhalve niet op haar betrekking hebben.

Rekwirante is in house belast met de plaatselijke openbare diensten voor de acht deelnemende gemeenten en is juist met dit doel opgericht, volgens de bij wet bepaalde modaliteiten.

Zij beheert de openbare diensten op basis van exclusiviteit, in een in wezen plaatselijk kader, zonder invloed te kunnen uitoefenen op de vrije mededinging, die niet bestaat omdat er geen markt bestaat.

Een vennootschap waarvan het aandelenkapitaal volledig in handen van de overheid is, is niets anders dan een indirect orgaan van de deelnemende gemeenten, die de werkelijke begunstigers zijn van de staatssteun waartegen de Commissie bezwaar maakt.

Om objectieve en subjectieve redenen kan de aan rekwirante verleende belastingvrijstelling niet worden aangemerkt als ongeoorloofde staatssteun die in strijd is met het bepaalde in artikel 87 EG.

Om de beknopt weergegeven redenen is bij het Gerecht van eerste aanleg beroep ingesteld tegen bovengenoemde beschikking van de Commissie. Dit beroep is ingeschreven onder nummer T-176/07 en toegewezen aan de Vierde kamer. Daarop is beslist bij beschikking van niet-ontvankelijkheid van het Gerecht van 17 september 2007, op grond dat de termijnen van

artikel 230, vijfde alinea, EG, volgens welke het beroep tot nietigverklaring moet worden ingesteld binnen twee maanden te rekenen, al naar gelang het geval, vanaf de dag van bekendmaking van de bestreden handeling, vanaf de dag van kennisgeving aan de verzoeker of, bij gebreke daarvan, vanaf de dag waarop de verzoeker van de handeling kennis heeft gekregen, overeenkomstig artikel 102, lid 1, van het Reglement voor de procedure van het Gerecht.

Deze beslissing is ongegrond, mede gelet op de arresten van 17 september 1980 (730/79) ⁽²⁾, 14 november 1984 (323/82) ⁽³⁾, 12 december 1996 (T-358/94) ⁽⁴⁾, en vooral van 23 februari 2006 (Derde kamer), C-346/03 ⁽⁵⁾; om die reden wordt met de onderhavige hogere voorziening om herziening daarvan verzocht.

Het beroep voor het Gerecht van eerste aanleg is immers ingesteld zodra rekwirante heeft vernomen dat zij tot de geadresseerden van de beschikking van de Commissie behoorde, dat wil zeggen toen zij de kennisgeving van de aanslagen van de Agenzia delle Entrate had ontvangen.

Voorts wordt als ander middel tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg aangevoerd dat die beslissing blijkt geeft van een onjuiste toepassing van artikel 225 EG.

Het verzoek om nietigverklaring van de beschikking van de Commissie moet immers worden geacht nauw verband te houden met het inherente verzoek tot vaststelling dat die beschikking niet tot rekwirante was gericht; en derhalve wordt ook om vernietiging van de beschikking in eerste aanleg verzocht op grond van de gestelde materiële onbevoegdheid van die rechter.

⁽¹⁾ PB 2003, L 77, blz. 21

⁽²⁾ Jurispr. 1980, blz. 2671.

⁽³⁾ Jurispr. 1984, blz. 3809.

⁽⁴⁾ Jurispr. 1996, blz. II-2109.

⁽⁵⁾ Jurispr. 2005, blz. I- 6159.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Supremo (Spanje) op 19 november 2007 — Compañía Española de Comercialización de Aceite, SA/ Asociación Española de la Industria y Comercio Exportador de Aceite de Oliva (ASOLIVA), Asociación Nacional de Industriales Envasadores y Refinadores de Aceites Comestibles (ANIERAC) y Administración del Estado

(Zaak C-505/07)

(2008/C 37/06)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Supremo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Compañía Española de Comercialización de Aceite, SA

Verwerende partijen: Asociación Española de la Industria y Comercio Exportador de Aceite de Oliva (ASOLIVA), Asociación Nacional de Industriales Envasadores y Refinadores de Aceites Comestibles (ANIERAC) y Administración del Estado

Prejudiciële vragen

- 1) Kan ingevolge artikel 12bis van verordening nr. 136/66/EEG ⁽¹⁾ van de Raad van 22 september 1966 houdende de totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector oliën en vetten, zoals gewijzigd bij verordening nr. 1638/98 ⁽²⁾, een naamloze vennootschap die hoofdzakelijk bestaat uit producenten, raffinaderijen en coöperaties in de olijfoliesector, alsmede uit financiële instellingen, gerekend worden tot de „organismen” die contracten mogen sluiten voor de opslag van olijfolie? Is een vennootschap met deze kenmerken gelijk te stellen aan de erkende producentengroeperingen en unies van producentengroeperingen in de zin van verordening (EG) nr. 952/97 ⁽³⁾?
- 2) Ingeval de vennootschap gerangschikt kan worden onder de „organismen” die opslagmaatregelen kunnen nemen, kan de in artikel 12bis van verordening nr. 136/66 voorgeschreven „erkenning door de lidstaten” van deze organismen dan worden verleend in het kader van een aanvraagprocedure voor een bijzondere ontheffing („machtiging”) bij de nationale mededingingsautoriteiten?
- 3) Schrijft artikel 12bis van verordening nr. 136/66 dwingend voor dat de Commissie in elk individueel geval machtiging moet verlenen voor de particuliere opslag van olijfolie of is met dit artikel verenigbaar een door producenten onderling overeengekomen mechanisme, dat mede particulier gefinancierd wordt en dat uitsluitend in werking wordt gesteld onder de voorwaarden waaronder ook de met financiële steun van de Gemeenschap gefinancierde particuliere opslag plaatsvindt, om zo de met gemeenschapssteun gefinancierde opslag aan te vullen en te stroomlijnen en zonder de daarvoor geldende grenzen te overschrijden?
- 4) Dient de in het arrest van 9 september 2003 (zaak C-137/00, Milk Marque) door het Hof van Justitie gevestigde rechtspraak betreffende de toepassing van de nationale mededingingsregels door de mededingingsautoriteiten van de lidstaten op overeenkomsten van producenten die in beginsel onder artikel 2 van verordening nr. 26 van de Raad ⁽⁴⁾ inzake de toepassing van bepaalde regels betreffende de mededinging op de voortbrenging van en de handel in landbouwproducten kunnen vallen, eveneens te worden toegepast op de overeenkomsten die gezien hun kenmerken en de kenmerken van de betrokken sector, de gemeenschappelijke markt voor olijfolie in haar geheel kunnen beïnvloeden?
- 5) Indien de nationale mededingingsautoriteiten bevoegd zijn de nationale regels toe te passen op de bedoelde overeenkomsten die de gemeenschappelijke marktordering voor oliën en vetten kunnen beïnvloeden, kunnen die autoriteiten

een vennootschap als de onderhavige eiseres in cassatie dan onherroepelijk verbieden om maatregelen te treffen voor de opslag van olijfolie, zelfs in gevallen van „ernstige verstoring van de markt” als bedoeld in artikel 12bis van verordening nr. 136/66?

⁽¹⁾ PB L 172, blz. 3025.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1638/98 van de Raad van 20 juli 1998 tot wijziging van verordening nr. 136/66/EEG houdende de totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector oliën en vetten (PB L 210, blz. 32).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1638/98 van de Raad van 20 mei 1997 betreffende producentengroeperingen en unies van producentengroeperingen (PB L 142, blz. 30).

⁽⁴⁾ PB L 30, blz. 993.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Audiencia Provincial de la Coruña (Spanje) op 20 november 2007 — Lubricantes y Carburantes Galaicos, S.L. („Lubricarga”)/Petrogal Española, S.A., thans „GALP Energía España SAU”

(Zaak C-506/07)

(2008/C 37/07)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Audiencia Provincial de la Coruña

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Lubricantes y Carburantes Galaicos, S.L. („Lubricarga”)

Verwerende partij: Petrogal Española, S.A., thans „GALP Energía España SAU”

Prejudiciële vragen

- 1) Indien de tussen „Lubricarga S.L.” en „Petrogal S.A.” gesloten overeenkomst een „de minimis”-overeenkomst is, valt zij dan in alle gevallen buiten de werkingssfeer van artikel 85 EEG-Verdrag, of dient deze bepaling er ondanks die kwalificatie toch op te worden toegepast wanneer de tankstationhouder wordt verplicht de door de leverancier vastgestelde detailhandelsprijs te hanteren en/of wanneer de wederverkoper exclusieve afnameverplichtingen en concurrentieverboden worden opgelegd zonder dat daarbij de temporele beperkingen in acht worden genomen die zijn vastgesteld in verordening (EEG) nr. 1984/83 van de Commissie ⁽¹⁾ en verordening (EG) nr. 2790/1999 van de Commissie ⁽²⁾?

- 2) Indien op de onderhavige zaak verordening nr. 1984/83 van toepassing is, die verticale exclusiviteitsovereenkomsten voor tankstations van onbepaalde duur of van meer dan tien jaar verbiedt, afgezien van de in artikel 12, lid 2, voorziene uitzondering dat wanneer „de overeenkomst betrekking heeft op een tankstation dat de leverancier aan de wederverkoper heeft overgedragen op grond van een huur- of een pachtovereenkomst of in het kader van een andere juridische of feitelijke gebruiksrelatie, [...] de wederverkoper, niettegenstaande lid 1, sub c, de in deze titel aangegeven exclusieve afnameverplichtingen en concurrentieverboden [mogen] worden opgelegd voor de gehele periode gedurende welke hij het tankstation feitelijk exploiteert”, valt onder deze vrijstelling dan een geval als het onderhavige, waarin Lubricarga, eigenares van de grond, ingevolge de privaatrechtelijke overeenkomst van 27 juli 1990 en de notariële akte van 10 oktober 1995, aan Galp een recht van opstal heeft verleend voor de duur van 25 jaar, en laatstgenoemde zich heeft verbonden op die grond een tankstation te bouwen onder het beding dat het bedrijf na de bouw voor een zelfde periode ter exploitatie aan Lubricarga zou worden overgedragen, met de daaraan verbonden verplichting alle brandstoffen voor motorrijtuigen en andere brandstoffen exclusief af te nemen van de aardoliemaatschappij?
- 3) Indien op de onderhavige zaak verordening nr. 2790/1999 van toepassing is, waarvan artikel 5 bepaalt dat „de beperking van de duur tot vijf jaar niet van toepassing is wanneer de contractgoederen of -diensten door de afnemer worden verkocht in lokaliteiten en op terreinen die eigendom van de leverancier zijn of door de leverancier worden gehuurd van een derde, niet met de afnemer verbonden partij, en mits de looptijd van het niet-concurrentiebeding niet langer is dan de periode gedurende welke de afnemer de lokaliteiten en terreinen in gebruik heeft”, valt onder deze vrijstelling dan een geval als het onderhavige, waarin Lubricarga, eigenares van de grond, ingevolge de privaatrechtelijke overeenkomst van 27 juli 1990 en de notariële akte van 10 oktober 1995, aan Galp een recht van opstal heeft verleend voor de duur van 25 jaar, en laatstgenoemde zich heeft verbonden om op die grond een tankstation te bouwen onder het beding dat het bedrijf na de bouw voor een zelfde periode ter exploitatie aan Lubricarga zou worden overgedragen, met de daaraan verbonden verplichting alle brandstoffen voor motorrijtuigen en andere brandstoffen exclusief af te nemen van de aardolie-maatschappij?
- 4) Nu artikel 85[, lid 1, sub a,] EEG-Verdrag het zijdelings bepalen van de aan- of verkoopprijzen verbiedt en de achtste overweging van de considerans van verordening nr. 1984/83 bepaalt dat „voor verdere concurrentiebeperkende verplichtingen, en met name die welke de vrijheid van de wederverkoper beperken om zijn prijzen of andere verkoopvoorwaarden te bepalen, of om zijn afnemers te kiezen, ingevolge deze verordening evenwel geen vrijstelling kan worden verleend”, zijn deze bepalingen dan van toepassing op een overeenkomst als de onderhavige, waarvan de tiende clausule en bijlage I bepalen dat de leverancier concurrerende prijzen zal stellen en dat „de aan de eigenaar toe te kennen kortingen niet lager zullen zijn dan het gemiddelde van de provisies die worden ontvangen door de exploitanten van de drie (naar omzet gemeten [grootste]) ondernemingen op dezelfde geografische markt als het tankstation”, omdat dit betekent dat de overeenkomst hoe dan ook de mogelijkheid van de afnemer om de verkoopprijs te bepalen kan beperken?
- 5) Nu artikel 85 [, lid 1, sub a,] EEG-Verdrag het zijdelings bepalen van de aan- of verkoopprijzen verbiedt en in veror-

dening nr. 2790/99 de vaststelling van de wederverkoop-prijzen als een bijzonder ernstige beperking van de mededinging wordt aangemerkt, zijn deze bepalingen dan van toepassing op een overeenkomst als de onderhavige, waarvan de tiende clausule en bijlage I bepalen dat de leverancier concurrerende prijzen zal stellen en dat „de aan de eigenaar toe te kennen kortingen niet lager zullen zijn dan het gemiddelde van de provisies die worden ontvangen door de exploitanten van de drie (naar omzet gemeten [grootste]) ondernemingen op dezelfde geografische markt als het tankstation”, omdat dit betekent dat de overeenkomst hoe dan ook de mogelijkheid van de afnemer om de verkoopprijs te bepalen kan beperken?

(¹) Verordening van 22 juni 1983 betreffende de toepassing van artikel 85, lid 3, van het Verdrag op groepen exclusieve afnameovereenkomsten (PB L 173, blz. 5).

(²) Verordening van 22 december 1999 betreffende de toepassing van artikel 81, lid 3, van het Verdrag op groepen verticale overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen (PB L 336, blz. 21).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Bergamo (Italië) op 21 november 2007 — Luigi Scalpellini/NEOS Banca SpA

(Zaak C-509/07)

(2008/C 37/08)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Bergamo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Luigi Scalpellini

Verwerende partij: NEOS Banca SpA

Prejudiciële vraag

„Moet artikel 11, lid 2, van richtlijn 102/87/EEG (¹) aldus worden uitgelegd dat de overeenkomst tussen een leverancier en een kredietgever op grond waarvan het krediet door die kredietgever uitsluitend wordt verstrekt aan de klanten van die leverancier, een noodzakelijke voorwaarde is voor het recht van de consument om in rechte op te komen tegen de kredietgever — in geval van niet-uitvoering door de leverancier — ook wanneer dat recht a) enkel de ontbinding van de kredietovereenkomst betreft, of b) betrekking heeft op de ontbinding en de daaruit voortvloeiende terugbetaling van de aan de kredietgever betaalde bedragen?”

(¹) PB L 42, blz. 48.

Beroep ingesteld op 22 november 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Koninkrijk Spanje

(Zaak C-516/07)

(2008/C 37/09)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordiger: S. Pardo Quintillán, gemachtigde)

Verwerende partij: Koninkrijk Spanje

Conclusies

- vast te stellen dat het Koninkrijk Spanje de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens
  - artikel 3, leden 2 en 7, van richtlijn 2000/60/EG⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid, door niet alle autoriteiten te hebben aangewezen die voor de toepassing van de bepalingen van deze richtlijn bevoegd zijn;
  - artikel 3, lid 8, van richtlijn 2000/60/EG, door niet de Commissie de lijst van alle bevoegde autoriteiten te hebben verschaft;
- het Koninkrijk Spanje te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het verzoek van de Commissie berust op artikel 3 van richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid.

Overeenkomstig artikel 3, leden 2, 7 en 8, van deze richtlijn dienden de lidstaten de autoriteiten aan te wijzen die voor de toepassing van de bepalingen van richtlijn 2000/60/EG bevoegd zijn en de Commissie de lijst van bevoegde autoriteiten binnen een bepaalde termijn mee te delen.

⁽¹⁾ PB L 327, blz. 1.

Beroep ingesteld op 22 november 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-518/07)

(2008/C 37/10)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: C. Docksey en C. Ladenburger, gemachtigden)

Verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland

Conclusies

Verzoekster verzoekt het Hof:

- te verklaren dat de Bondsrepubliek Duitsland de krachtens artikel 28, lid 1, tweede volzin, van richtlijn 95/46/EG⁽¹⁾ op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen door de autoriteiten belast met het toezicht op de gegevensverwerking in de niet-publieke sector in de Länder Baden-Württemberg, Bayern, Berlin, Brandenburg, Bremen, Hamburg, Hessen, Mecklenburg-Vorpommern, Niedersachsen, Nordrhein-Westfalen, Rheinland-Pfalz, Saarland, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Schleswig-Holstein en Thüringen aan staatstoezicht te onderwerpen en bijgevolg de aanwijzing betreffende de „volledige onafhankelijkheid” van de toezichtautoriteiten voor gegevensbescherming onjuist te transponeren.
- de Bondsrepubliek Duitsland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Artikel 28, lid 1, eerste volzin, van richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad verplicht de lidstaten „een of meer autoriteiten” te belasten met het toezicht op „de toepassing [...] van de ter uitvoering van deze richtlijn door de lidstaten vastgestelde bepalingen”, dat wil zeggen bepalingen over het recht inzake gegevensbescherming. Artikel 28, lid 1, tweede volzin, van de richtlijn vereist de „volledige onafhankelijkheid” van de aangewezen toezichthoudende autoriteiten. Naar luid hiervan moeten de toezichtautoriteiten vrij zijn van beïnvloeding door andere overheidsorganen of van buiten de overheids sfeer, en moeten de wettelijke regelingen van de lidstaten derhalve beïnvloeding van de besluitvorming van de toezichtautoriteiten en de uitvoering daarvan van buitenaf uitsluiten. De formulering „volledige” onafhankelijkheid impliceert dat niet alleen van geen enkele zijde afhankelijkheid mag bestaan, maar ook in geen enkel opzicht.

Het is bijgevolg met artikel 28, lid 1, tweede volzin, van de richtlijn onverenigbaar dat de voor het toezicht op de gegevensverwerking in de niet-publieke sector bevoegde autoriteiten onderworpen zijn aan Fachaufsicht (rechtmatigheids- en doelmatigheidscontrole), Rechtsaufsicht (rechtmatigheidscontrole) of Dienstaufsicht (rechtmatigheids- en doelmatigheidscontrole met aanwijzingsbevoegdheid) van de staat, zoals dit voor alle zestien Länder van de Bondsrepubliek Duitsland het geval is. Doordat de wet van elk van de Länder de toezichthoudende autoriteiten aan verscheidene combinaties van deze controles onderwerpt,

schenkt de wet van elk van de Länder de uit artikel 28, lid 1, tweede volzin, van de richtlijn volgende verplichting om „volledige onafhankelijkheid” van de toezichtautoriteiten te waarborgen. Ongeacht de verschillen tussen Rechts-, Fach- en Dienst-aufsicht, levert elk van deze vormen van controle een schending van de door de richtlijn vereiste onafhankelijkheid op.

Teleologisch gezien heeft de gemeenschapswetgever volledige onafhankelijkheid noodzakelijk geacht, opdat de toezichthoudende autoriteiten de hun in artikel 28 van de richtlijn toevertrouwde taken doeltreffend kunnen vervullen. Het begrip „volledige onafhankelijkheid” wordt ook tegen de achtergrond van de ontstaansgeschiedenis van het voorschrift duidelijk. Ook systematisch gezien past het vereiste van „volledige onafhankelijkheid” van de toezichthoudende autoriteiten van de lidstaten in het huidige acquis communautaire op het gebied van het recht inzake gegevensbescherming. Daarnaast vereist ook artikel 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie dat „een onafhankelijke autoriteit [toeziet]” op de naleving van de voorschriften over de bescherming van persoonsgegevens.

De door de Bondsrepubliek Duitsland verdedigde relatieve onafhankelijkheid, dus een onafhankelijkheid van de toezichtautoriteiten enkel ten opzichte van de gecontroleerde instantie zelf, kan reeds niet met de eenduidige, alomvattende bewoordingen van de richtlijn, die „volledige” onafhankelijkheid vereist, in overeenstemming worden gebracht. Bovendien zou bij deze uitlegging de tweede volzin van artikel 28, lid, elke betekenis verliezen. Ook moeten de argumenten dat artikel 95 EG als doorslaggevende rechtsgrondslag van de richtlijn en het subsidiariteits- en evenredigheidsbeginsel nopen tot een enge uitlegging van het vereiste van „volledige onafhankelijkheid” worden afgewezen. Dat de richtlijn conform de bevoegdheidsregels is vastgesteld en dat een enge uitlegging van haar bepalingen in een niet-economische feitelijke context verboden is, heeft het Hof reeds geoordeeld. Voor het overige gaat de in geding zijnde bepaling niet verder dan noodzakelijk is ter bereiking van de doelstellingen die de richtlijn in overeenstemming met artikel 95 EG en het subsidiariteitsbeginsel nastreeft.

(¹) PB L 281, blz. 31.

Hogere voorziening ingesteld op 22 november 2007 door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Tweede kamer) van het 12 september 2007 in zaak T-348/03, Koninklijke Friesland Foods NV (voorheen Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-519/07 P)

(2008/C 37/11)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Rekwirante: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: H. van Vliet en S. Noë, gemachtigden)

Andere partij in de procedure: Koninklijke Friesland Foods NV, voorheen Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV

Conclusies

- Het bestreden arrest te vernietigen, het beroep tot nietigverklaring van de Beschikking (¹) te verwerpen, en Koninklijke Friesland Foods NV (KFF) te verwijzen in de kosten van de procedure voor het Gerecht van de onderhavige hogere voorziening;
- Subsidiar: het bestreden arrest te vernietigen voor zover het rechten toekent aan andere marktdeelnemers dan Koninklijke Friesland Foods NV die op 11 juli 2001 bij de Nederlandse belastingdienst een verzoek om toepassing van de betrokken steunregeling hadden ingediend, en het beroep tot nietigverklaring van de Beschikking te verwerpen voor zover het gericht is op toekenning van rechten aan andere marktdeelnemers dan KFF die op 11 juli 2001 bij de Nederlandse belastingdienst een verzoek om toepassing van de betrokken steunregeling hadden ingediend.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie is van oordeel dat het Gerecht het Gemeenschapsrecht heeft geschonden:

- (i) door te oordelen dat KFF procesbelang heeft omdat zij, indien het beroep werd toegewezen, tegenover de Nederlandse autoriteiten bepaalde aanspraken in verband met de cfa-regeling zou kunnen doen behandelen (bestreden arrest, punten 58-73);
- (ii) door te oordelen dat KFF rechtstreeks en individueel geraakt is door de Beschikking (bestreden arrest, punten 93-101);
- (iii) door de Beschikking te vernietigen op grond van feiten die de Commissie niet bekend waren en ook niet bekend behoeften te zijn op het moment dat zij de Beschikking nam, namelijk de concrete situatie van KFF (bestreden arrest, met name punten 141-143);
- (iv) onderdeel 1: door een element dat van essentieel belang is voor de redenering van het Gerecht manifest onjuist onbetwist en dus bewezen te achten (door ten onrechte te stellen dat de Commissie niet betwist zou hebben dat verzoekster boekhoudkundige maatregelen en financiële en economische beslissingen zou hebben getroffen die niet binnen een termijn van vijftien maanden kunnen worden gewijzigd, bestreden arrest, punt 137);
- onderdeel 2: door te oordelen dat een onderneming die slechts een aanvraag heeft ingediend om toegelaten te worden tot een steunregeling aanspraak kan maken op gewettigd vertrouwen (bestreden arrest, met name punten 125-140);
- (v) door te oordelen dat KFF zich terecht kan beroepen op het gelijkheidsbeginsel (bestreden arrest, punten 149-150);

- (v) subsidiair: door het bestreden arrest te vernietigen voor zover het rechten toekent aan andere marktdeelnemers dan KFF (bestreden arrest, dictum, punt 1).

(¹) Beschikking 2003/515/EG van de Commissie van 17 februari 2003 betreffende de door Nederland ten uitvoer gelegde steunmaatregel ten gunste van internationale financieringsactiviteiten (PB L 180, blz. 52).

Beroep ingesteld op 23 november 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk der Nederlanden

(Zaak C-521/07)

(2008/C 37/12)

Proceestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: P. van Nuffel en R. Lyal, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk der Nederlanden

Conclusies

— vast te stellen dat het Koninkrijk der Nederlanden niet heeft voldaan aan zijn verplichtingen op grond van artikel 40 van de EER-Overeenkomst door de dividenden uitbetaald aan vennootschappen gevestigd in Noorwegen of IJsland niet onder dezelfde voorwaarden vrij te stellen van inhouding van dividendbelasting als de dividenden uitbetaald aan Nederlandse vennootschappen;

— het Koninkrijk der Nederlanden te veroordelen tot de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens de Nederlandse belastingwetgeving wordt de dividendbelasting niet ingehouden wanneer een Nederlandse vennootschap een dividend uitkeert aan een andere in Nederland gevestigde vennootschap die tenminste 5 % van de aandelen bezit in de vennootschap die het dividend uitkeert; daarentegen wordt de dividendbelasting wel ingehouden wanneer de vennootschap die het dividend ontvangt in Noorwegen of IJsland is gevestigd, tenzij de ontvangende vennootschap ten minste 25 % (Noorwegen) of 10 % (IJsland) van de aandelen bezit in de Nederlandse vennootschap die het dividend uitkeert.

De Commissie is van mening dat de Nederlandse belastingwetgeving zo een discriminatie creëert tussen de vennootschappen die in Noorwegen of IJsland zijn gevestigd en deze die in Nederland zijn gevestigd. Dit vormt een belemmering voor het vrij verkeer van kapitaal tussen de Nederland en Noorwegen en

IJsland, in strijd met artikel 40 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (¹) („EER-Overeenkomst”) betreffende het vrij verkeer van kapitaal, een bepaling die, in essentie, overeenkomt met artikel 56 EG. De situatie van de Noorse en IJslandse vennootschappen die deelnemen in het kapitaal van een Nederlandse vennootschap is immers objectief vergelijkbaar met die van een Nederlandse vennootschap met een dergelijke deelneming. De Nederlandse regeling kan niet worden gerechtvaardigd. Weliswaar mogen lidstaten maatregelen nemen om misbruik te voorkomen, maar deze moeten in verhouding staan tot het beoogde doel, wat hier niet het geval is.

(¹) PB L 1 van 3.1.1994.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Düsseldorf (Duitsland) op 22 november 2007 — Dinter GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf

(Zaak C-522/07)

(2008/C 37/13)

Proceestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Düsseldorf

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Dinter GmbH

Verwerende partij: Hauptzollamt Düsseldorf

Prejudiciële vragen

- 1) Moet aanvullende aantekening 5, b), bij hoofdstuk 20 van de gecombineerde nomenclatuur (¹) aldus worden uitgelegd dat met het begrip „vruchtensappen met toegevoegde suiker” ook vruchtensappen worden bedoeld, waaraan weliswaar feitelijk geen suiker is toegevoegd maar waarvan het gehalte aan toegevoegde suiker cijfermatig is bepaald volgens aanvullende aantekening 5, a), bij hoofdstuk 20?
- 2) Moet aanvullende aantekening 5, b), bij hoofdstuk 20 van de gecombineerde nomenclatuur aldus worden uitgelegd dat het aldaar gebruikte begrip „vruchtensap in zijn natuurlijke staat” door de formulering „verkregen uit vruchten of door verdunning van geconcentreerd vruchtensap” enkel nader wordt toegelicht, maar feitelijk van toepassing is op alle soorten vruchtensappen (niet gegist en zonder toevoeging van alcohol) in de respectieve toestand waarin zij worden aangebracht?

3) Indien deze twee vragen bevestigend worden beantwoord: Is aanvullende aantekening 5, b), bij hoofdstuk 20 van de gecombineerde nomenclatuur geldig?

(¹) Verordening (EG) nr. 1810/2004 van de Commissie van 7 september 2004 tot wijziging van bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (PB L 327, blz. 1).

Beroep ingesteld op 26 november 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Republiek Oostenrijk

(Zaak C-524/07)

(2008/C 37/14)

Proceestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordiger: B. Schima, gemachtigde)

Verwerende partij: Republiek Oostenrijk

Conclusies

- vaststelling dat de Republiek Oostenrijk, door in beginsel de registratie te weigeren van oudere ingevoerde gebruikte voertuigen die in een andere lidstaat waren geregistreerd, maar die niet aan bepaalde Oostenrijkse emissie- en geluidsreductievoorschriften voldoen, terwijl identieke voertuigen die reeds in Oostenrijk zijn geregistreerd, bij een nieuwe registratie van deze vereisten zijn vrijgesteld, de krachtens de artikelen 28 EG en 30 EG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen,
- verwijzing van de Republiek Oostenrijk de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Overeenkomstig artikel 28 EG zijn kwantitatieve invoerbeperkingen en alle maatregelen van gelijke werking tussen de lidstaten verboden. Daarbij moet onder een maatregel van gelijke werking als een kwantitatieve beperking worden verstaan elke regeling of maatregel van de lidstaten die de intracommunautaire handel al dan niet rechtstreeks, daadwerkelijk of potentieel, kan belemmeren.

Volgens het Oostenrijkse Kraftfahrzeuggesetz (motorrijtuigenwet) wordt in beginsel de registratie geweigerd van oudere ingevoerde gebruikte voertuigen die in een andere lidstaat waren geregistreerd, maar die niet aan bepaalde Oostenrijkse emissie- en geluidsreductievoorschriften voldoen, terwijl identieke voertuigen die reeds in Oostenrijk zijn geregistreerd, bij een nieuwe

registratie van deze vereisten zijn vrijgesteld. Daarmee is de Republiek Oostenrijk de krachtens de artikelen 28 EG en 30 EG op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

Een nationale regeling waarbij de eerste binnenlandse registratie van voordien in een andere lidstaat geregistreerde voertuigen afhankelijk wordt gesteld van het vervullen van bepaalde geluids- en emissiegrenswaarden, welke strenger zijn dan de toepasselijke voorschriften van afgeleid gemeenschapsrecht, kan de intracommunautaire handel immers beperken. Bovendien vormt deze handelsbeperking discriminatie van buitenlandse producten, aangezien de strengere grenswaarden niet behoeven te worden vervuld door binnenlandse gebruikte voertuigen die na wisseling van houder opnieuw worden geregistreerd. De Oostenrijkse voorschriften bepalen ook niet dat geregistreerde voertuigen uit het verkeer worden genomen wanneer zij niet voldoen aan de emissie- en geluidsreductievoorschriften, die wel worden toegepast bij de individuele goedkeuring van ingevoerde voertuigen.

De toepasbaarheid van de verdragsbepalingen inzake het vrije verkeer van goederen is in het onderhavige geval niet uitgesloten door andere specifieke regelingen. Ten eerste: richtlijnen 93/59/EEG en 92/97/EEG, waarbij bepaalde emissienormen en geluidswaarden zijn vastgesteld, en waarnaar het Oostenrijkse recht in verband met de na te leven grenswaarden verwijst, zijn niet van toepassing op voertuigen die reeds voor het in de richtlijn vastgestelde tijdstip in het verkeer waren gebracht. Ten tweede: punt 1 van bijlage II bij de EER-Overeenkomst kan niet worden aangevoerd ter beoordeling van feiten die, zoals de invoer van een motorvoertuig vanuit een andere lidstaat in Oostenrijk op een tijdstip waarop zowel Oostenrijk als de andere lidstaat deel uitmaken van de Gemeenschap, uitsluitend door het gemeenschapsrecht worden beheerst.

De in artikel 30 EG uitdrukkelijk genoemde of andere dwingende redenen van algemeen belang kunnen een rechtvaardiging vormen voor beperkingen van het intracommunautaire goederenverkeer. Dergelijke regelingen moeten passend, noodzakelijk en evenredig zijn, en de beperkingen mogen geen middel tot willekeurige discriminatie noch een verkapte beperking van de handel tussen de lidstaten vormen.

Voor de onderhavige handelsbeperking ontbreekt echter een dergelijke rechtvaardiging. Er kan immers geen beroep worden gedaan op gronden van bescherming van gezondheid of milieu om de registratie van ingevoerde voertuigen te weigeren, wanneer die gronden geen reden vormen voor weigering van de nieuwe registratie van identieke gebruikte voertuigen die reeds over een nationale registratie beschikken. Voor het overige staan er volgens de Commissie minder beperkende maatregelen ter beschikking om de overgang naar voertuigen met betere emissie- en geluidswaarden te verzekeren. De verwezenlijking van gezondheids- en milieudoelen uitsluitend ten laste van ingevoerde voertuigen is echter niet verenigbaar met de beginselen van het vrije verkeer van goederen.

Hogere voorziening ingesteld op 27 november 2007 door Philippe Combescot tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Tweede kamer) van 12 september 2007 in zaak T-249/04, Combescot/Commissie

(Zaak C-525/07 P)

(2008/C 37/15)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirant: Philippe Combescot (vertegenwoordigers: A. Maritati en V. Messa, advocaten)

Andere partij in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- vernietiging van de beslissing van het Gerecht van eerste aanleg van 12 september 2007 in zaak T-249/04, en vaststelling dat het loopbaanontwikkelingsrapport (REC) onrechtmatig is voor zover het werd opgesteld door M. hoewel diens optreden als hiërarchieke meerdere belast met de beoordeling van de professionaliteit van Combescot, zoals hij in casu heeft gedaan, absoluut onverenigbaar was met de tussen rekwirant en zijn hiërarchieke meerdere bestaande — en uiteindelijk door M. impliciet erkende — ernstige en onverzoenlijke vijandigheid, en bijgevolg erkenning dat Combescot recht heeft op vergoeding van de geleden schade, zowel immateriële schade als schade wat zijn fysieke en psychische gezondheid, zijn beroepsleven en zijn loopbaan betreft, met vaststelling van deze vergoeding op niet minder dan 100 000 EUR.
- verwijzing van de Commissie in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Het geding houdt verband met de door het Gerecht rechtmatig geachte opstelling van het loopbaanontwikkelingsrapport over de periode 1 juli 2001/31 december 2002 (hierna: „REC”). Rekwirant komt op tegen de conclusies waartoe het Gerecht is gekomen, omdat hij van mening is dat het REC onrechtmatig is doordat het is opgesteld door een persoon, M., die vanuit een diepe afkeer van Combescot handelde omdat deze laatste zeer ernstige onregelmatigheden in het beheer aan de kaak had gesteld die door M. in de delegatie te Guatemala waren begaan. Naar aanleiding van deze klachten heeft de instelling immers een inspectiecommissie naar Guatemala gestuurd, en vervolgens heeft het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF), na onderzoek van de klacht van Combescot, op 20 september 2004 beslist een onderzoek te openen, dat op 30 mei 2006 werd afgesloten met een eindverslag (hierna: „OLAF-verslag”), dat, tezamen met het verslag van de in het jaar 2002 gestuurde inspectiecommissie, bij de processtukken van het onderhavige geding is gevoegd. Met de onderhavige hogere voorziening verzoeken de advocaten van Combescot het Hof, de beslissing van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen te vernietigen voor zover daarbij de onrechtmatigheid van het REC wordt uitgesloten en rekwirant bijgevolg het recht op schadevergoeding wordt ontzegd. Met de hogere voorziening wordt het Hof van Justitie voorts verzocht, vast te stellen en te verklaren dat de loopbaan en het professionele imago van Philippe Combescot zeer ernstige schade hebben geleden door de partijdige en bijgevolg onjuiste, en in elk geval onrechtmatige

opstelling van het REC over de periode 2001/2002, en dat de beoordeling in het REC, gezien in de ruimere context van de onredelijke en vernederende handelwijze van de hiërarchieke meederen, in elk geval leed en innerlijke kwelling heeft teweeggebracht, die aan de basis lagen van een ernstige depressie, zoals blijkt uit de processtukken, en zoals inzonderheid werd vastgesteld door de instelling, via haar commissie van raadgevende artsen. In elk geval verzoekt rekwirant het Hof om de feitelijke omstandigheden van het geding globaal te beoordelen en vast te stellen dat zij allemaal relevant zijn voor de vaststelling dat het REC onrechtmatig is, en om bijgevolg vast te stellen dat rekwirant recht heeft op vergoeding van de geleden schade.

Rekwirant voert tegen de beslissing van het Gerecht aan, dat zij tegenstrijdige overwegingen omvat. Het Gerecht stelt weliswaar vast dat de doelstellingen van onafhankelijkheid en integriteit geacht moeten worden te gelden telkens wanneer de ambtenaar zich dient uit te spreken over een bepaalde aangelegenheid, en dat hij dus niet mag verkeren in een persoonlijke situatie die, ongeacht het serene en feitelijk correcte verloop van de beoordeling, bij derden een schijn van ontbreken van onafhankelijkheid en van objectiviteit zou kunnen wekken, doch komt in het geval van M. tot totaal onbegrijpelijke conclusies. Voorts voert rekwirant aan dat de beslissing incoherent is voor zover daarin wordt erkend dat de initiatieven van Combescot, toen hij benoemd was als residerend adviseur in Guatemala, hebben geleid tot een situatie die op zijn minst vervelend was voor M., maar niettemin wordt vastgesteld dat die situatie niet absoluut onverenigbaar was met diens optreden als onpartijdig en neutraal beoordelaar. Rekwirant wijst erop dat de opstelling van het REC een discretionair oordeel inhoudt, zodat geen enkele overweging ten gronde over dit oordeel doorslaggevend is en het mogelijk maakt het uitgangspunt, namelijk dat M. de beoordeling in het REC heeft gegeven hoewel hij in een situatie verkeerde van openlijke en ernstige vijandschap jegens Combescot, te bevestigen of te ontkennen. In dat verband benadrukt rekwirant dat de tussenkomst van een medebeoordelaar die helemaal niet bekend was met de verhouding tussen Combescot en M., niet als beslissende omstandigheid kan worden aangevoerd. Rekwirant gaat vervolgens punt voor punt in op de inhoud van het REC. Ten slotte verzoekt hij om inwilliging van zijn verzoek om maatregelen van instructie.

Hogere voorziening ingesteld op 27 november 2007 door Philippe Combescot tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Tweede kamer) van 12 september 2007 in zaak T-250/04, Combescot/Commissie

(Zaak C-526/07 P)

(2008/C 37/16)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirant: Philippe Combescot (vertegenwoordigers: A. Maritati en V. Messa, advocaten)

Andere partij in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- rekwirant verzoekt het Hof, de beslissing van het Gerecht van eerste aanleg van 12 september 2007 in zaak T-250/04 te vernietigen, en vast te stellen dat zijn loopbaan en gezondheid schade hebben geleden door de onrechtmatige uitsluiting van zijn verzoek tot deelneming aan het vergelijkend onderzoek voor de voorziening in het ambt van hoofd van de delegatie in Colombia, en voorts de immateriële schade op een andere wijze vast te stellen en vervolgens de verschuldigde schadevergoeding op een passend bedrag vast te stellen; en bijgevolg toe te wijzen de reeds in eerste aanleg geformuleerde vorderingen die hier worden herhaald: „te erkennen dat het onwettige besluit waarbij Philippe Combescot van het vergelijkend onderzoek is uitgesloten, het imago en de beroepseer van deze laatste heeft aangetast en ernstige gevolgen heeft gehad voor diens psychisch evenwicht; Philippe Combescot een schadevergoeding van 100 000,00 EUR toe te kennen”.
- verwijzing van de Commissie in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

De hogere voorziening is gericht tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 12 september 2007 in zaak T-250/04, betreffende een beroep van Philippe Combescot, ambtenaar, tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Het beroep houdt verband met de uitsluiting van Philippe Combescot, toentertijd residerend adviseur te Guatemala, van vergelijkend onderzoek COM/091/03 voor de voorziening in het ambt van hoofd van de delegatie in Colombia (hierna: „uitsluitingsbesluit”).

Het Gerecht is van oordeel dat bedoeld besluit onrechtmatig is en dat verzoekers verzoek om schadevergoeding dus gegrond is, doch het stelt vast dat er geen beroeps- en gezondheidsschade bestaat, en beperkt zich ertoe de ambtenaar voor niet nader gepreciseerde immateriële schade een vergoeding van 3 000,00 EUR toe te kennen.

Met de onderhavige hogere voorziening verzoeken de advocaten van Combescot het Hof, de beslissing van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen te vernietigen voor zover daarbij het bestaan van beroeps- en gezondheidsschade wordt uitgesloten en bijgevolg bij de vaststelling van de schadevergoeding alleen wordt uitgegaan van het bestaan van de gestelde immateriële schade, en dus te verklaren dat de loopbaan en het professionele imago van de ambtenaar aanwijsbare schade heeft geleden als gevolg van de onrechtmatige uitsluiting van het vergelijkend onderzoek, en dat het uitsluitingsbesluit in elk geval leed en innerlijke kwelling heeft teweeggebracht die aan de basis lagen van een ernstige depressie, zoals blijkt uit de processtukken, en zoals inzonderheid werd vastgesteld door de deskundigen van de Commissie. In elk geval verzoekt rekwirant het Hof de feiten van het geding globaal te beoordelen en vast te stellen dat zij allemaal relevant zijn om voor de immateriële schade — ook al is het ex aequo et bono — een veel hoger bedrag vast te stellen, dat rechtstreeks in verhouding staat tot de loopbaanperspectieven die de ambtenaar ingevolge het uitsluitingsbesluit werden ontnomen en tot de voorzienbare ernstige gevolgen ervan.

Rekwirant verzoekt daarom opnieuw om vergoeding van de schade zoals bepaald in de vorderingen in het gedinginleidende verzoekschrift.

Rekwirant betwist de conclusie waartoe het Gerecht in verband met het ontbreken van concrete beroepsschade is gekomen, en wijst voorts erop dat hij de door hem gevraagde informatie betreffende de door de Commissie toegepaste criteria voor de selectie van het hoofd van de delegatie in Colombia nooit heeft ontvangen.

Wat de vergoeding van de fysieke schade betreft, vloeit het bewijs van de gevolgen van het onrechtmatige gedrag voor de gezondheidstoestand van Combescot voort uit het chronologische verband daartussen. De uitsluiting van het vergelijkend onderzoek is overigens de laatste van een reeks vernederende handelingen van de Commissie ten aanzien van de ambtenaar. Ten slotte verzoekt rekwirant om vaststelling van een passende vergoeding van de immateriële schade, op basis van de beginselen van de ex aequo et bono bepaling van de schade, waarbij rekening wordt gehouden met de nadelige gevolgen op het vlak van angst, stress en bezorgdheid die de ambtenaar als gevolg van de uitsluiting van het vergelijkend onderzoek heeft onderzonden.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof (Oostenrijk) op 28 november 2007 — Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG/Franz Hauswirth GmbH

(Zaak C-529/07)

(2008/C 37/17)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberste Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG

Verwerende partij: Franz Hauswirth GmbH

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 51, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (¹) aldus te worden uitgelegd dat de aanvrager van een gemeenschapsmerk als te kwader trouw moet worden beschouwd wanneer hij ten tijde van de aanvraag weet dat een concurrent in (ten minste) een lidstaat voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten een gelijk of overeenstemmend teken gebruikt waardoor verwarring kan ontstaan, en hij het merk aanvraagt om de concurrent het verdere gebruik van het teken te kunnen beletten?

2) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord:

Moet de aanvrager als te kwader trouw worden beschouwd wanneer hij het merk aanvraagt om een concurrent het verdere gebruik van het teken te kunnen beletten, hoewel hij ten tijde van de aanvraag wist of behoorde te weten dat de concurrent reeds „verworven rechten” bezat op basis van het tot verwarring leidende gebruik van een gelijk of overeenstemmend teken voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten?

3) Indien de eerste of de tweede vraag bevestigend wordt beantwoord:

Is er geen sprake van kwade trouw wanneer de aanvrager voor zijn teken wegens het gebruik in het economische verkeer op grond van de rechtsregels inzake oneerlijke mededinging reeds bescherming heeft verkregen?

(¹) PB L 11, blz. 1.

Beroep ingesteld op 29 november 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Portugese Republiek

(Zaak C-530/07)

(2008/C 37/18)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: S. Pardo Quintillán en G. Braga da Cruz, gemachtigden)

Verwerende partij: Portugese Republiek

Conclusies

— vast te stellen dat de Portugese Republiek de verplichtingen die op haar rusten krachtens de artikelen 3 en 4 van richtlijn 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater (¹), niet is nagekomen door

- de agglomeraties Angra do Heroísmo, Bacia do Rio Uima (Fiães de S. Jorge), Costa de Aveiro, Covilhã, Espinho/Feira, Fátima, Ponta Delgada, Ponte de Lima, Póvoa do Varzim/Vila do Conde, Santa Cita, Vila Real de Santo António, Viana do Castelo — Cidade en Vila Real niet te voorzien van een opvangsysteem, zoals voorgeschreven door artikel 3 van deze richtlijn, en
- het stedelijk afvalwater van de agglomeraties Alto Nabão, Alverca, Bacia do Rio Uima (Fiães de S. Jorge), Carvoeiro, Costa da Caparica/Trafaria, Costa de Aveiro, Costa Oeste,

Covilhã, Espinho/Feira, Fátima, Fundão/Alcaria, Lisboa, Matosinhos, Milfontes, Moledo/Âncora/Afife, Nazaré/Famalicão, Pedrógão Grande, Ponta delgada, Ponte de Lima, Póvoa de Varzim/Vila do Conde, Santa Cita, Vila Nova de Gaia/Douro Nordeste, Vila Real de Santo António, Viana do Castelo — Cidade, Vila Franca de Xira en Vila Real niet aan een secundaire behandeling of een gelijkwaardig proces te onderwerpen, zoals voorgeschreven door artikel 4 van deze richtlijn.

— de Portugese Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De lidstaten moesten ervoor zorgen dat alle agglomeraties voorzien zouden zijn van een opvangsysteem voor stedelijk afvalwater. Daarvoor beschikten zij over een termijn tot 31 december 2000 voor agglomeraties met meer dan 15 000 inwonerequivalenten (i.e.) en tot 31 december 2005 voor agglomeraties met 2 000 tot 15 000 i.e.

Artikel 4 van de richtlijn bepaalt:

„1. De lidstaten zorgen ervoor dat stedelijk afvalwater dat in opvangsystemen terechtkomt vóór lozing als volgt aan een secundaire behandeling of een gelijkwaardig proces wordt onderworpen:

- lozingen van agglomeraties met meer dan 15 000 i.e. uiterlijk op 31 december 2000;
- lozingen van agglomeraties met 10 000 tot 15 000 i.e. uiterlijk op 31 december 2005;
- lozingen van agglomeraties met 2 000 tot 10 000 i.e. in zoet water en estuaria uiterlijk op 31 december 2005.

[...]”

(¹) PB L 135, blz. 40.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof (Oostenrijk) op 29 november 2007 — Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft/Libro Handels-gesellschaft mbH

(Zaak C-531/07)

(2008/C 37/19)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberster Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft

Verwerende partij: Libro Handelsgesellschaft mbH

Prejudiciële vragen

1) Moet artikel 28 EG aldus worden uitgelegd, dat het *op zich* in de weg staat aan de toepassing van een nationale wettelijke regeling op grond waarvan alleen importeurs van boeken in de Duitse taal verplicht zijn, voor in het binnenland ingevoerde boeken een voor de eindver koper bindende verkoopprijs vast te stellen en bekend te maken, waarbij de importeur geen lagere prijs mag bepalen dan de eindverkoopprijs, na aftrek van btw, die de uitgever heeft vastgesteld of aanbevolen voor het land van uitgave of die een buiten een EER-staat gevestigde uitgever heeft aanbevolen voor Oostenrijk, maar van die regel mag worden afgeweken ingeval de importeur die in een EER-staat boeken koopt tegen een aankoopprijs die beneden de normale aankoopprijs ligt, de door de uitgever voor het land van uitgave vastgestelde of aanbevolen prijs — in geval van wederinvoer de door de binnenlandse uitgever vastgestelde prijs — in evenredigheid met het behaalde handelsvoordeel mag verlagen?

2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord:

Is het in de eerste vraag bedoelde nationale wettelijke systeem van vaste boekenprijzen, dat op zich in strijd is met artikel 28 EG — eventueel ook als verkoopmodaliteit die het vrije verkeer van goederen beperkt —, waarvan het doel heel algemeen is omschreven met de noodzaak om „de positie van het boek als cultuuroed, het belang van de eindverbruiker bij redelijke boekenprijzen en de bedrijfseconomische omstandigheden van de boekhandel” in aanmerking te nemen, gerechtvaardigd uit hoofde van artikel 30 EG of artikel 151 EG, bijvoorbeeld wegens een algemeen belang bij de bevordering van de boekenproductie, een grote verscheidenheid aan titels tegen geregelde prijzen en een grote verscheidenheid aan boekhandelaars — ondanks het gebrek aan empirische gegevens waarmee kan worden aangetoond dat een wettelijk systeem van vaste boekenprijzen geschikt is om de daarmee nagestreefde doelstellingen te bereiken?

3) Indien de eerste vraag ontkennend moet worden beantwoord:

Is het in de eerste vraag bedoelde nationale wettelijke systeem van vaste boekenprijzen verenigbaar met de artikelen 3, lid 1, sub g, EG, 10 EG en 81 EG, ook al sluit het in de tijd en inhoudelijk naadloos aan op het Sammelreverssysteem van 1993 — het vroegere Oostenrijkse systeem van vaste boekenprijzen, dat was gebaseerd op de contractuele verbintenis van de boekhandelaars om de door uitgevers vastgestelde prijzen voor artikelen van de uitgeverij toe te passen — en is het in de plaats gekomen van dat contractuele systeem?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof (Oostenrijk) op 29 november 2007 — Falco Privatstiftung en Thomas Rabitsch/Gisela Weller-Lindhorst

(Zaak C-533/07)

(2008/C 37/20)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberster Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Falco Privatstiftung en Thomas Rabitsch

Verwerende partij: Gisela Weller-Lindhorst

Prejudiciële vragen

1) Is een overeenkomst waarbij de houder van een recht van intellectuele eigendom zijn medecontractant het recht toekent om gebruik te maken van dit recht (licentieovereenkomst), een overeenkomst voor de „verstrekking van diensten” in de zin van artikel 5, punt 1-b, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (Brussel I-verordening) ⁽¹⁾?

2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord:

2.1 Wordt de dienst dan verricht op elke plaats in een lidstaat waar het recht krachtens de overeenkomst mag worden gebruikt en ook daadwerkelijk wordt gebruikt?

2.2 Of wordt de dienst verricht op de woonplaats c.q. de plaats van de hoofdzetel van de licentiegever?

2.3 Indien vraag 2.1 of vraag 2.2 bevestigend wordt beantwoord, is de alsdan bevoegde rechter ook bevoegd om te beslissen over de licentievergoeding ter zake van het gebruik van het recht in een andere lidstaat of in een derde land?

3) Indien de eerste vraag of vraag 2.1 en vraag 2.2 ontkennend moeten worden beantwoord: moet de bevoegdheid ter zake van de betaling van de licentievergoeding ex artikel 5, punt 1-a en c, van de Brussel I-verordening ook dan worden beoordeeld op grond van de beginselen die zijn ontwikkeld in de rechtspraak van het Hof van Justitie over artikel 5, punt 1, van het Verdrag van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (Executieverdrag)?

⁽¹⁾ PB L 12, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 30 november 2007 door William Prym GmbH & Co. KG en Prym Consumer GmbH tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Tweede kamer) van 12 september 2007 in zaak T-30/05, William Prym GmbH & Co. KG en Prym Consumer GmbH & Co. KG/Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-534/07 P)

(2008/C 37/21)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirantes: William Prym GmbH & Co. KG en Prym Consumer GmbH (vertegenwoordigers: H.-J. Niemeyer en Ch. Herrmann, advocaten)

Andere partij in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

1. Het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen van 12 september 2007 in zaak T-30/05 te vernietigen voor zover dit arrest voor rekwirantes bezwaarlijk is,
2. Beschikking C(2004) 4221 def. van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 26 oktober 2004 (zaak COMP/F-1/38.338 — PO/naalden) nietig te verklaren voor zover deze op rekwirantes betrekking heeft,

subsidiair, de in artikel 2 van deze beschikking aan rekwirantes opgelegde geldboete nietig te verklaren of te verminderen,
3. subsidiair ten opzichte van het sub 2 gevorderde, de zaak terug te verwijzen naar het Gerecht,
4. verweerster in eerste aanleg te verwijzen in de kosten van de volledige procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

- Het Gerecht is eraan voorbij gegaan dat de splitsing van de oorspronkelijk procedure inzake „Metalen furnituren” in de (deel-)procedures „Metalen furnituren: naalden” en „Metalen furnituren: sluitingen” zonder opgave van de redenen voor deze splitsing, de rechten van de verdediging van rekwirantes schendt, meer bepaald hun recht om te worden gehoord.
- Doordat het Gerecht heeft geweigerd te onderzoeken of de splitsing van de procedure „Metalen furnituren” wegens het bestaan van een enkele en voortdurende inbreuk onrechtmatig was, heeft het gehandeld in strijd met het verbod van rechtsweigering en het grondrecht op effectieve rechtsbescherming door de rechter.

- Het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat van schending van de motiveringsplicht van artikel 253 EG geen sprake is. Het heeft de gebrekkige uiteenzettingen van de Commissie betreffende de omvang van de als relevant aangemerkte productmarkten en ten aanzien van de daadwerkelijke gevolgen van de inbreuk op de markt in strijd met het recht als rechtens irrelevant aangemerkt.
- Het Gerecht heeft in strijd met de richtsnoeren voor de berekening van geldboeten gehandeld. Het heeft de zwaarte van de inbreuk enkel in het licht van de abstracte aard van de inbreuk onderzocht en het laagste basisbedrag van een zwaartecategorie beschouwd als een minimumbedrag dat niet mag worden omschreven. Het heeft ook gehandeld in strijd met de beginselen van de rechtsstaat en van gelijke behandeling, door de vrijwillige beëindiging van de inbreuk niet als een verzachtende omstandigheid te beschouwen.
- Ten slotte heeft het Gerecht het evenredigheidsbeginsel geschonden door de richtsnoeren voor de berekening van geldboeten bij de vaststelling van de zwaarte van de inbreuk net zo formalistisch en eenzijdig ten nadele van rekwirantes toe te passen als verweerster in eerste aanleg heeft gedaan. Daarenboven heeft het niet de door het evenredigheidsbeginsel vereiste volledige afweging onder cumulatieve in aanmerkingneming van alle omstandigheden van het geval gemaakt, doch de evenredigheid van de geldboete enkel onderzocht in het licht van afzonderlijke individuele criteria.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italië) op 3 december 2007 — Assitur Srl/Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Milano

(Zaak C-538/07)

(2008/C 37/22)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Assitur Srl

Verwerende partijen: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Milano

Prejudiciële vraag

Bevat artikel 29 van richtlijn 92/50/EG ⁽¹⁾, waar het zeven gronden voor de uitsluiting van de deelneming aan procedures voor de aanbesteding van overheidsopdrachten voor diensten vaststelt, een uitputtende lijst van uitsluitingsgronden en staat het derhalve eraan in de weg, dat artikel 10, lid 1 bis, van wet nr. 109/94 (thans artikel 34, laatste alinea, van D.Lgs. nr. 136/06) de gelijktijdige deelneming aan aanbestedingsprocedures verbiedt voor ondernemingen waartussen een afhankelijkheidsverhouding bestaat?

⁽¹⁾ PB L 209, blz. 1.

Beroep ingesteld op 30 november 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Italiaanse Republiek

(Zaak C-539/07)

(2008/C 37/23)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: E. Montaguti en A. Nijenhuis, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek

Conclusies

- vast te stellen dat de Italiaanse Republiek niet aan de krachtens artikel 26, lid 3, van richtlijn 2002/22/EG ⁽¹⁾ op haar rustende verplichtingen heeft voldaan, doordat zij heeft verzuimd voor alle oproepen naar het uniforme Europese alarmnummer „112”, voor zover dat technisch haalbaar is, informatie over de locatie van de oproep ter beschikking te stellen van de instanties die noodsituaties behandelen;
- de Italiaanse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van richtlijn 2002/22/EG in nationaal recht is op 24 juli 2003 verstreken.

⁽¹⁾ Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische-communicatienetwerken en -diensten (PB L 108, blz. 51).

Beroep ingesteld op 30 november 2007 — Commissie/Italiaanse Republiek

(Zaak C-540/07)

(2008/C 37/24)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: R. Lyal en A. Aresu, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek

Conclusies

- vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door een fiscale regeling te handhaven waarbij dividenden die worden uitgekeerd aan vennootschappen die zijn gevestigd in andere lidstaten of in staten die partij zijn bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, zwaarder worden belast dan binnenlandse dividenden, niet heeft voldaan aan de krachtens artikel 56 EG en artikel 40 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte op haar rustende verplichtingen inzake vrij verkeer van kapitaal tussen de lidstaten en tussen de staten die partij zijn bij deze overeenkomst, en evenmin aan de krachtens artikel 31 van deze overeenkomst op haar rustende verplichtingen inzake vrijheid van vestiging in de staten die hierbij partij zijn;
- de Italiaanse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Europese Commissie verwijst naar de Italiaanse wetgeving ter zake, die mede haar oorsprong vindt in een aantal verdragen en die de uitkering van dividenden aan niet-Italiaanse vennootschappen (zogenaamde uitgaande dividenden) onderwerpt aan een duidelijk minder gunstige fiscale regeling dan die welke geldt voor de uitkering van dividenden aan Italiaanse vennootschappen (zogenaamde binnenlandse dividenden).

Volgens de Europese Commissie is deze wetgeving — die weldra door de Italiaanse regering zal worden gewijzigd — in strijd met het beginsel van vrij verkeer van kapitaal, voor zover zij een negatieve weerslag heeft op de winsten en de investeringsbeslissingen van niet-ingezetenen aandeelhouders van Italiaanse vennootschappen en het tegelijkertijd voor deze Italiaanse vennootschappen moeilijker maakt om buitenlands kapitaal te verzamelen. Deze wetgeving is dan ook kennelijk in strijd met artikel 56 EG, volgens hetwelk alle beperkingen van het kapitaalverkeer tussen lidstaten onderling verboden zijn, en met artikel 40 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER-Overeenkomst), dat het vrije kapitaalverkeer tussen de staten die partij zijn bij deze overeenkomst, op overeenkomstige wijze regelt.

Deze wetgeving kan ook in strijd zijn met het recht van vestiging zoals geregeld door artikel 31 EER, voor zover zij ook kan worden toegepast op controleparticipaties die vennootschappen die zijn gevestigd in staten die partij zijn bij deze overeenkomst, in Italiaanse vennootschappen bezitten en waarop de geharmoniseerde fiscale regeling van richtlijn 90/435/EEG ⁽¹⁾ niet van toepassing is.

Tijdens de niet-nakomingsprocedure heeft de Europese Commissie de gelegenheid gehad om de door de Italiaanse Republiek ter rechtvaardiging van de betrokken wetgeving aangevoerde argumenten te onderzoeken en is zij tot de conclusie gekomen dat deze wetgeving niet geschikt is om het daarmee nagestreefde doel te bereiken. De Italiaanse regering heeft evenwel onlangs aangekondigd, deze wetgeving te willen wijzigen om haar in overeenstemming te brengen met het gemeenschapsrecht. Het zojuist ingestelde beroep zou dit hervormingsproces kunnen versnellen.

⁽¹⁾ PB L 225, blz. 6.

Hogere voorziening ingesteld op 30 november 2007 door Imagination Technologies Ltd tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Derde kamer) van 20 september 2007 in zaak T-461/04, Imagination Technologies Ltd/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

(Zaak C-542/07 P)

(2008/C 37/25)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Imagination Technologies Ltd (vertegenwoordiger: M. Edenborough, barrister)

Andere partij in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

Rekwirante concludeert dat het het Hof behage:

- het arrest van het Gerecht van eerste aanleg te vernietigen;
- te beslissen over de kosten van en in verband met deze hogere voorziening voor het Hof en het beroep voor het Gerecht van eerste aanleg.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante voert aan dat de gemeenschapsmerkaanvraag voor het woordmerk PURE DIGITAL (aanvraagnr. 2396075; hierna:

„aanvraag”) artikel 7, lid 1, sub b en c, van verordening nr. 40/94 van de Raad niet schendt, aangezien dit merk onderscheidend vermogen heeft verkregen na de indiening van de aanvraag. Volgens rekwirante heeft het Gerecht van eerste aanleg het toepasselijke recht onjuist geanalyseerd. In het bijzonder wordt het Gerecht verweten, niet te hebben geoordeeld dat het gebruik na de indieningsdatum relevant was bij de beoordeling van het verkregen onderscheidend vermogen.

Het Gerecht van eerste aanleg heeft dus het bij hem ingestelde beroep ten onrechte verworpen. Bijgevolg dient deze hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg te worden toegewezen en moet dit arrest worden vernietigd. Rekwirante vordert tevens vergoeding van de kosten die haar in deze hogere voorziening en in de procedure voor het Gerecht van eerste aanleg zijn opgekomen.

Beroep ingesteld op 3 december 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België

(Zaak C-543/07)

(2008/C 37/26)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordiger: M. van Beek, gemachtigde)

Verwerende partij: Koninkrijk België

Conclusies

— Vast te stellen dat het Koninkrijk België, door niet de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te treffen om te voldoen aan Richtlijn 2002/73/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 23 september 2002 tot wijziging van Richtlijn 76/207/EEG van de Raad betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen, en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden, of althans deze de Commissie niet mede te delen, de krachtens dez richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen.

— het Koninkrijk België in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn in nationaal recht is op 5 oktober 2005 verstreken.

(¹) PB L 269, blz. 15.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Republiek Polen) op 4 december 2007 — Uwe Rüffler/Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

(Zaak C-544/07)

(2008/C 37/27)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Uwe Rüffler

Verwerende partij: Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

Prejudiciële vraag

„Moeten de artikelen 12, eerste alinea, en 39, leden 1 en 2, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap aldus worden uitgelegd, dat zij zich verzetten tegen een nationale bepaling als neergelegd in artikel 27b van de ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych (Poolse wet op de inkomstenbelasting van natuurlijke personen) van 26 juli 1991 (omissis), waarbij het recht om op de inkomstenbelasting het bedrag van de premies aan de wettelijke ziekteverzekering in mindering te brengen, wordt beperkt tot uitsluitend op basis van nationaal recht betaalde premies, in het geval dat een ingezetene van de in Polen belaste inkomsten premies aan een wettelijke ziekteverzekering in een andere lidstaat afdraagt?”

Hogere voorziening ingesteld op 8 december 2007 door Akzo Nobel Chemicals Ltd en Akros Chemicals Ltd tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Eerste kamer) van 17 september 2007 in zaak T-253/03, Akzo Nobel Chemicals Ltd en Akros Chemicals Ltd/Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-550/07 P)

(2008/C 37/28)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwiranten: Akzo Nobel Chemicals Ltd en Akros Chemicals Ltd (vertegenwoordigers: C. Swaak, M. Mollica en M. van der Woude, advocaten)

Andere partijen in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen, Council of the Bars and Law Societies of Europe (CCBE), Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, European Company Lawyers Association (ECLA), American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter, International Bar Association

Conclusies

- vernietiging van het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 17 september 2007 in zaak T-253/03, voor zover daarbij het verzoek om bescherming van de vertrouwelijkheid van de communicatie met de bedrijfsjurist (advocaat in dienstbetrekking) van Akzo Nobel is afgewezen;
- nietigverklaring van de afwijzende beschikking van de Commissie van 8 mei 2003, voor zover daarbij is geweigerd de e-mailcorrespondentie met de bedrijfsjurist van Akzo Nobel (onderdeel van de documenten van serie B) terug te geven;
- verwijzing van de Commissie in de kosten van de procedure voor het Gerecht van eerste aanleg voor zover zij verband houden met de grief in de onderhavige hogere voorziening.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwiranten betogen dat het Gerecht van eerste aanleg, door deze vordering af te wijzen, het gemeenschapsrecht heeft geschonden. In het bijzonder stellen rekwiranten dat het Gerecht van eerste aanleg, door een eenzijdige en letterlijke uitlegging van enkele punten van het arrest AM&S Europe/Commissie (¹) te volgen:

1. het beginsel van de bescherming van de vertrouwelijkheid van de communicatie tussen advocaat en cliënt, zoals dit in het arrest AM&S is uiteengezet, verkeerd heeft uitgelegd, en aldus het beginsel van gelijke behandeling heeft geschonden (deel B);

2. subsidiair, door te weigeren het beginsel van de bescherming van de vertrouwelijkheid van de communicatie tussen advocaat en cliënt te herinterpreteren in het licht van de belangrijke ontwikkelingen op juridisch gebied, de algemene beginselen van bescherming van de rechten van de verdediging en van rechtszekerheid heeft geschonden (deel C), en
3. meer subsidiair, artikel 5 EG (beginsel dat bevoegdheid moet zijn verleend) en het beginsel van de autonomie van de nationale procedure heeft geschonden (deel D).

(¹) Zaak 155/79, Jurispr. 1982, blz. 1575.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État (Frankrijk) op 11 december 2007 — Commune de Sausheim/Pierre Azelvandre

(Zaak C-552/07)

(2008/C 37/29)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Commune de Sausheim

Verwerende partij: Pierre Azelvandre

Prejudiciële vragen

- 1) Moet „de plaats van introductie van genetisch gemodificeerde organismen”, die krachtens artikel 19 van richtlijn 90/220/EEG van de Raad van 23 april 1990 inzake de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu (¹), niet als vertrouwelijk kan worden beschouwd, aldus worden uitgelegd dat hiermee wordt bedoeld het kadastrale perceel dan wel een ruimer geografisch gebied dat overeenkomt met ofwel de gemeente op het grondgebied waarvan de introductie plaatsvindt, ofwel een nog ruimer geografisch gebied (kanton, departement)?
- 2) Wanneer „de plaats van introductie van genetisch gemodificeerde organismen” moet worden opgevat als het kadastrale perceel, kan dan op basis van artikel 95 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap (thans Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap) of richtlijn 2003/4/EG (²) van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie of een algemeen beginsel van gemeenschapsrecht, een voorbehoud verband houdend met de bescherming van de openbare orde of van andere wettelijk beschermde belangen worden aangevoerd tegen de medede-

ling van de kadastrale gegevens van de plaats van de introductie?

(¹) PB L 117, blz. 15.

(²) Richtlijn 2003/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie en tot intrekking van richtlijn 90/313/EEG van de Raad (PB L 41, blz. 26).

Beroep ingesteld op 13 december 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Franse Republiek

(Zaak C-556/07)

(2008/C 37/30)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: M. Nolin en M. van Heezik, gemachtigden)

Verwerende partij: Franse Republiek

Conclusies

- vast te stellen dat de Franse Republiek, door onvoldoende controles en inspecties te verrichten en onvoldoende toezicht te houden op de uitoefening van de visserij, met name op de naleving van het verbod op het gebruik van drijfnetten voor de vangst van bepaalde soorten, en er niet op toe te zien dat passende maatregelen worden getroffen tegen de personen die verantwoordelijk zijn voor inbreuken op de communautaire regeling inzake het gebruik van drijfnetten, de krachtens de artikelen 2 en 31, leden 1 en 2, van verordening nr. 2847/1993 (¹) en de artikelen 23, leden 1 en 2, 24 en 25, leden 1 en 2, van verordening nr. 2371/2002 (²) op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Franse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie verwijt verweerster de communautaire visserijregeling verkeerd toe te passen. Om te beginnen beschouwen de Franse autoriteiten de thonaille niet als een drijfnet, hoewel zijn gelet op de technische kenmerken ervan wel degelijk een dergelijk, door de communautaire regelgeving verboden net is. Het feit dat de thonaille door middel van een drijfanker kan worden gestabiliseerd, is in dit verband irrelevant, aangezien deze stabilisatie niet impliceert dat de thonaille niet met de zeestromingen of de wind kan meedrijven, maar enkel dat drijvers en zinkers het net vasthouden om de doeltreffendheid ervan te optimaliseren en te vermijden dat het horizontaal onder het wateroppervlak komt te liggen.

Verder is geen doeltreffend controlesysteem opgezet om het verbod op het gebruik van drijfnetten voor de vangst van bepaalde soorten te doen naleven en wordt geen follow-up verricht van de vervolging van de vastgestelde inbreuken. De controles hebben enkel betrekking op de naleving van de nationale wetgeving, die soepeler is dan de communautaire regelgeving, en de sancties die in geval van schending van deze wetgeving worden opgelegd, zijn licht en weinig afschrikkend.

(¹) Verordening (EEG) nr. 2847/93 van de Raad van 12 oktober 1993 tot invoering van een controleregeling voor het gemeenschappelijk visserijbeleid (PB L 261, blz.1).

(²) Verordening (EG) nr. 2371/2002 van de Raad van 20 december 2002 inzake de instandhouding en de duurzame exploitatie van de visbestanden in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid.

Beroep ingesteld op 17 december 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Helleense Republiek

(Zaak C-559/07)

(2008/C 37/31)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: M. Patakia en M. van Beek)

Verwerende partij: Helleense Republiek

Conclusies

- vast te stellen dat de Helleense Republiek, door het handhaven van bepalingen betreffende een verschillende pensioenleeftijd en verschillende vereisten inzake minimumanciënniteit voor mannen en vrouwen in het Griekse wetboek van burgerlijke en militaire rustpensioenen, de krachtens artikel 141 EG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Helleense Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Na onderzoek van de geldende bepalingen van het Griekse wetboek van burgerlijke en militaire rustpensioenen, heeft de Commissie vastgesteld dat vrouwen recht hebben op pensioen op een andere leeftijd dan mannen en onder andere voorwaarden wat de vereiste minimumanciënniteit betreft.
2. In het licht van de rechtspraak van het Hof is de Commissie van mening dat die pensioenen, die door de werkgever aan een voormalige werknemer worden betaald als gevolg van hun arbeidsbetrekking, een beloning vormen in de zin van artikel 141 EG. Gezien het bijzondere karakter van de betrokken pensioenstelsels, die het pensioen laten hangen van de duur van de dienstbetrekking en het loon van de werknemer voor hij met pensioen vertrok, vormen de gepensioneerden volgens de Commissie bovendien een „bijzondere categorie van werknemers”, terwijl de methode van financiering en beheer van het pensioenstelsel geen beslissende factor is voor de toepassing van artikel 141 EG.

3. Ook is volgens de Commissie niet voldaan aan de voorwaarden voor toepassing van artikel 141, lid 4, EG, betreffende het instellen van specifieke voordelen om de uitoefening van een beroepsactiviteit door het ondervertegenwoordigde geslacht te vergemakkelijken.

In het concrete geval begunstigen de betrokken bepalingen niet het herstel van de problemen waarmee vrouwen in hun beroepsloopbaan kunnen worden geconfronteerd, maar vergemakkelijken zij intengendeel hun terugtrekking uit de arbeidsmarkt.

4. Bovendien is de aangevoerde rechtvaardiging, gebaseerd op de gebrekkige werking van het staatsapparaat en de daarmee samenhangende vaststelling van overgangsbepalingen, naar de mening van de Commissie niet overtuigend, aangezien enerzijds de financiële gevolgen die voor een lidstaat daaruit kunnen voortvloeien, op zichzelf geen beperking in de tijd van de toepassing van de bepalingen van gemeenschapsrecht rechtvaardigen, en anderzijds de Helleense Republiek het bestaan en de inhoud van de aangevoerde gebrekkige werking in de praktijk niet heeft aangetoond.
5. Bijgevolg is de Commissie van mening dat de Helleense Republiek, door het handhaven van bepalingen betreffende een verschillende pensioenleeftijd en verschillende vereisten inzake minimumanciënniteit voor mannen en vrouwen in het Griekse wetboek van burgerlijke en militaire rustpensioenen, de krachtens artikel 141 EG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen.

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 5 december 2007 — Schering-Plough/Commissie en EMEA

(Zaak T-133/03) ⁽¹⁾

(„Beroep tot nietigverklaring — Gedeeltelijke niet-ontvankelijkheid — Procesbelang — Beroep dat zonder voorwerp is geraakt — Afdoening zonder beslissing”)

(2008/C 37/32)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Schering-Plough Ltd (Brussel, België) (vertegenwoordigers: G. Berrisch en P. Bogaert, advocaten)

Verwerende partijen: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: H. Støvlbæk en M. Shotter, gemachtigden) en Europees Geneesmiddelenbureau (EMA) (vertegenwoordigers: aanvankelijk N. Khan, gemachtigde, bijgestaan door C. Sherliker, solicitor, vervolgens C. Sherliker en T. Eicke, barrister)

Interveniënte aan de zijde van verzoekende partij: European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) (Genève, Zwitserland) (vertegenwoordigers: N. Rampal, U. Zinsmeister en D. Waelbroeck, advocaten)

Voorwerp

Nietigverklaring van de handeling van EMA van 14 februari 2003 tot afwijzing van een zogenoemde type I-wijziging van de benaming van de farmaceutische vorm „lyophilisate oral” „Allex 5 mg oral lyophilisate” in „Allex Reditabs 5 mg oral lyophilisate”.

Dictum

- 1) Het onderhavige beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard voor zover het tegen het Europees Geneesmiddelenbureau (EMA) is gericht.
- 2) Het beroep wordt zonder beslissing afgedaan voor zover het tegen de Commissie is gericht.
- 3) EMA zal zijn eigen kosten dragen.

4) Schering-Plough Ltd zal naast haar eigen kosten, de kosten van de Commissie dragen.

⁽¹⁾ PB C 171 van 19.7.2003.

Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 22 november 2007 — V/Parlement

(Zaak T-345/05 R III)

(„Kort geding — Opheffing van immuniteit van lid van Europees Parlement — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging — Geen fumus boni juris”)

(2008/C 37/33)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: V (vertegenwoordigers: J. Lofthouse, C. Hayes, barristers, en M. Monan, solicitor)

Verwerende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: H. Krück, D. Moore en M. Windisch, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om heronderzoek van zijn eerste en zijn tweede verzoek in kort geding, die zijn afgewezen bij beschikkingen van de president van het Gerecht van 16 maart 2007 en 27 juni 2007, V/Parlement, T-345/05 R respectievelijk T-345/05 R II, niet gepubliceerd in de Jurisprudentie

Dictum

- 1) Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.
- 2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 11 oktober 2007 — MB Immobilen/Commissie

(Zaak T-120/07 R)

(„Kort geding — Staatssteun in de nieuwe deelstaten — Verplichting tot terugvordering — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging — Spoedeisendheid — Belangenafweging”)

(2008/C 37/34)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: MB Immobilien Verwaltungs GmbH (Neukirch, Duitsland) (vertegenwoordiger: G. Brügggen, advocaat)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: K. Gross en T. Scharf, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging van beschikking 2007/492/EG van de Commissie van 24 januari 2007 betreffende steunmaatregel C 38/2005 (ex NN 52/2004) van Duitsland ten gunste van de Biria-groep (PB L 183, blz. 27)

Dictum

- 1) Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.
- 2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 11 december 2007 — FMC Chemicals e.a./Commissie

(Zaak T-349/07 R)

(„Kort geding — Richtlijn 91/414/EEG — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging — Ontvankelijkheid — Geen spoedeisendheid”)

(2008/C 37/35)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: FMC Chemical SPRL (Brussel, België), Satec Handelsgesellschaft mbH (Elmshorn, Duitsland), Belchim Crop Protection NV (Londerzeel, België), FMC Foret SA (Sant Cugat de Valles, Spanje), F&N Agro Slovensko spol. s.r.o. (Bratislava, Slowakije), F&N Agro Ceská republika spol. s.r.o. (Praag, Republiek Tsjechië), F&N Agro Polska sp. z o.o. (Warschau, Polen) en FMC Corp. (Philadelphia, Pennsylvania, Verenigde Staten van Amerika) (vertegenwoordigers: C. Mereu en K. Van Maldegem, advocaten)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: L. Parpala en B. Doherty, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging van beschikking 2007/415/EG van de Commissie van 13 juni 2007 betreffende de niet-opneming van carbosulfan in bijlage I bij richtlijn 91/414/EEG van de Raad en de intrekking van de toelatingen voor gewasbeschermingsmiddelen die deze stof bevatten (PB L 156, blz. 28), tot de uitspraak van het arrest in de hoofdzaak

Dictum

- 1) Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.
- 2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 11 december 2007 — FMC Chemical e.a./Commissie

(Zaak T-350/07 R)

(„Kort geding — Richtlijn 91/414/EEG — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging — Ontvankelijkheid — Geen spoedeisendheid”)

(2008/C 37/36)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: FMC Chemical (Brussel, België), Arysta Lifescience SAS (Noguères, Frankrijk), Belchim Crop Protection NV (Londerzeel, België), FMC Foret SA (Sant Cugat de Valles, Spanje), F&N Agro Slovensko spol. s.r.o. (Bratislava, Slowakije), F&N Agro Ceská republika spol. s.r.o. (Praag, Republiek Tsjechië), F&N Agro Polska sp. z o.o. (Warschau, Polen) en FMC Corp. (Philadelphia, Pennsylvania, Verenigde Staten van Amerika) (vertegenwoordigers: C. Mereu en K. Van Maldegem, advocaten)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: L. Parpala en B. Doherty, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging van beschikking 2007/416/EG van de Commissie van 13 juni 2007 betreffende de niet-opneming van carbofuran in bijlage I bij richtlijn 91/414/EEG van de Raad en de intrekking van de toelatingen voor gewasbeschermingsmiddelen die deze stof bevatten (PB L 156, blz. 30), tot de uitspraak van het arrest in de hoofdzaak

Dictum

- 1) *Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.*
- 2) *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

laatzuur de hele wereld omvat, terwijl zij volgens verzoekster beperkt is tot de EER;

- een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt door te concluderen dat het relevante aandeel van de verkopen van Artensa minder dan 25 % zal bedragen, terwijl het in werkelijkheid op EER-niveau meer dan 25 % zal bedragen.

Indien de Commissie de EER-markt voor gezuiverd tereftalaatzuur grondig en naar behoren had onderzocht, had zij moeilijk kunnen vaststellen dat de steun verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt, zodat zij de formele onderzoeksprocedure van artikel 88, lid 2, EG had moeten inleiden.

Beroep ingesteld op 27 november 2007 — BP Aromatics/Commissie**(Zaak T-429/07)**

(2008/C 37/37)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: BP Aromatics Ltd (Sunbury on Thames, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: A. Renshaw en G. Bushell, advocaten)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Het feit dat de Commissie tijdens haar voorafgaande onderzoek problemen had bij de beoordeling van de steun en dus de formele onderzoeksprocedure van artikel 88, lid 2, EG had moeten inleiden, wordt bevestigd door de lange tijd die is verstreken tussen de aanmelding van deze steun door de Portugese autoriteiten en de vaststelling van de bestreden beschikking.

Verder is verzoekster van mening dat haar procedurele rechten zijn geschonden doordat de Commissie geen formele onderzoeksprocedure in de zin van artikel 88, lid 2, EG heeft ingeleid.

Ten slotte heeft de Commissie volgens haar niet voldaan aan de krachtens artikel 253 EG op haar rustende motiveringsplicht.

Conclusies

- de bestreden beschikking nietig te verklaren;
- verweerster en al degenen die als interveniënten worden toegelaten, te verwijzen in de kosten, en
- alle andere maatregelen vast te stellen die het Hof passend acht.

⁽¹⁾ Mededeling van de Commissie — Multisectorale kaderregeling betreffende regionale steun voor grote investeringsprojecten (Kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 315) (PB 2002 C 70, blz. 8).

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster vordert nietigverklaring van beschikking C (2007) 3202 def. van de Commissie van 10 juli 2007, waarbij de door de Portugese autoriteiten aangemelde staatssteun ten gunste van Artensa (Artenius) voor de bouw van een nieuwe fabriek voor de vervaardiging van chemische producten verenigbaar is verklaard met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 87, lid 3, sub a, EG.

Ter ondersteuning van haar beroep stelt verzoekster dat de Commissie de artikelen 87 EG en 88 EG, de uitvoeringsbepalingen daarvan, bepaalde substantiële vormvoorwaarden en een aantal beginselen van gemeenschapsrecht heeft geschonden doordat zij:

- de multisectorale kaderregeling van 2002 betreffende regionale steun voor grote investeringsprojecten ⁽¹⁾, die een analyse op basis van de EER-markt en niet op basis van de wereldmarkt vereist, verkeerd heeft uitgelegd en toegepast;
- een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt door te concluderen dat de relevante markt voor gezuiverd tereftala-

Beroep ingesteld op 26 november 2007 — Gebr. Heller Maschinenfabrik/BHIM — Fernández Martínez (HELLER)**(Zaak T-431/07)**

(2008/C 37/38)

*Taal van het verzoekschrift: Duits***Partijen**

Verzoekende partij: Gebr. Heller Maschinenfabrik GmbH (Nürtingen, Duitsland) (vertegenwoordigers: W. Kessler en S. Baur, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Manuel Fernández Martínez (Alicante, Spanje)

Conclusies

- de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 11 september 2007 in beroepsprocedure R 974/2006-2 te vernietigen;
- de oppositie van Manuel Fernández Martínez voor de tweede kamer van beroep af te wijzen;
- Manuel Fernández Martínez te verwijzen in alle kosten van de procedures voor de oppositieafdeling en voor de kamer van beroep van het BHIM, alsmede in de kosten van deze beroepsprocedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „HELLER” voor waren en diensten van de klassen 7, 37 en 40 (aanvraagnr. 3 306 602)

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: Manuel Fernández Martínez

Oppositiemerk of -teken: Spaans beeldmerk „HELLER” voor waren van klasse 7 (nr. 2 520 584)

Beslissing van de oppositieafdeling: toewijzing van de oppositie en afwijzing van de aanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 ⁽¹⁾, aangezien er geen gevaar voor verwarring van de conflicterende merken bestaat.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB 1994, L 11, blz. 1).

Beroep ingesteld op 28 november 2007 — Volvo Trademark Holding/BHIM — Grebenshikova (SOLVO)

(Zaak T-434/07)

(2008/C 37/39)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Volvo Trademark Holding AB (Göteborg, Zweden) (vertegenwoordigers: T. Dolde, V. von Bomhard, A. Renck, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Elena Grebenshikova (Sint- Petersburg, Rusland)

Conclusies

- de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 2 augustus 2007 in zaak R 1240/2006-2 te vernietigen;
- het Bureau te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: Elena Grebenshikova

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk „SOLVO” voor waren en diensten van de klassen 9, 39 en 42 (aanvraag nr. 3 555 422)

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: verzoekster

Oppositiemerk of -teken: communautaire en nationale woord- en beeldmerken „VOLVO” voor onder meer waren en diensten van de klassen 9 en 42

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie in haar geheel

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, leden 1, sub b, en 5, van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad, aangezien de betrokken merken visueel en fonetisch overeenstemmen en de kamer van beroep niet alle relevante elementen, waaronder het feit dat het dezelfde waren betreft en de bekendheid van VOLVO, in aanmerking heeft genomen.

Beroep ingesteld op 29 november 2007 — New Look/BHIM (NEW LOOK)

(Zaak T-435/07)

(2008/C 37/40)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: New Look Ltd (Weymouth, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: S. Malynicz, barrister, en M. Blair en K. Gilbert, solicitors)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

- de beslissing van de tweede kamer van beroep van 3 september 2007 in zaak R 670/2007 2 te vernietigen;
- het Bureau te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „NEW LOOK” voor waren en diensten van de klassen 3, 9, 14, 16, 18, 25, 26 en 35 (aanvraag nr. 2 932 606)

Beslissing van de onderzoeker: afwijzing van de aanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 7, lid 3, van verordening nr. 40/94 van de Raad, aangezien de kamer van beroep i) van verzoekster ten onrechte heeft verlangd aan te tonen dat het merk onderscheidend vermogen heeft verkregen in een andere lidstaat dan het Verenigd Koninkrijk en Ierland; ii) ten onrechte heeft geoordeeld dat verzoeksters bewijs van het gebruik van „NEW LOOK” in gestileerde vorm of samen met een onderscheidend element het merk geen onderscheidend vermogen kon verlenen, en iii) verzoeksters bewijs van het gebruik van het merk in het Verenigd Koninkrijk en Ierland onvoldoende in aanmerking heeft genomen.

Beroep ingesteld op 30 november 2007 — Spa Monopole/BHIM — De Francesco Import (SpagO)

(Zaak T-438/07)

(2008/C 37/41)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Spa, België) (vertegenwoordigers: L. de Brouwer, E. Cornu, E. De Gryse en D. Moreau, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: De Francesco Import GmbH (Nürnberg, Duitsland)

Conclusies

- de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau van 13 september 2007 in zaak R 1285/2006-2 te vernietigen en
- het Bureau te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: De Francesco Import GmbH

Betrokken gemeenschapsmerk: het woordmerk „SpagO” voor waren van klasse 33 — aanvraagnr. 2 320 844

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: verzoekster

Oppositiemerk of -teken: de communautaire, nationale en internationale woord- en beeldmerken „SPA”, „SPA Citron” en „SPA Orange” voor waren van klasse 32

Beslissing van de oppositieafdeling: volledige toewijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: vernietiging van de beslissing van de oppositieafdeling en afwijzing van de oppositie

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 5, van verordening nr. 40/94 van de Raad, aangezien de kamer van beroep de bekendheid van SPA in de Benelux heeft onderschat en onvoldoende rekening heeft gehouden met de volgende elementen:

- de fonetische en visuele overeenstemmingen van de betrokken merken;
- het feit dat door het gebruik van het merk „SpagO” voor alcoholhoudende dranken afbreuk zou worden gedaan aan de reputatie van het mineraalwater „SPA”, dat zijn reputatie heeft opgebouwd op de hoge kwaliteit, de zuiverheid en de heilzame werking voor de gezondheid ervan;
- het feit dat door het gebruik van „SpagO” voor dranken ongerechtvaardigd voordeel zou worden getrokken uit de reputatie van het merk „SPA” en het imago van kwaliteit en zuiverheid ervan.

Beroep ingesteld op 4 december 2007 — Coats Holdings/Commissie

(Zaak T-439/07)

(2008/C 37/42)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Coats Holdings Ltd (vertegenwoordigers: W. Sibree en C. Jeffs, advocaten)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- de artikelen 1, lid 4, en 2, lid 4, van de beschikking nietig te verklaren, voor zover deze betrekking hebben op verzoekster;
- subsidiair, de bij artikel 2, lid 4, van de beschikking aan verzoekster opgelegde geldboete in te trekken of te verlagen, en
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster vordert nietigverklaring van beschikking C (2007) 4257 def. van de Commissie van 19 september 2007 in de zaak COMP/E-1/39.168 — metalen en plastic furnituren: sluitingen, waarbij is vastgesteld dat verzoekster samen met andere ondernemingen artikel 81 EG heeft geschonden door onder meer prijsinformatie uit te wisselen, minimumprijzen vast te stellen en markten te verdelen.

Ter ondersteuning van haar beroep stelt verzoekster dat de Commissie kennelijke beoordelingsfouten heeft gemaakt bij de beoordeling van het verzamelde bewijsmateriaal. Volgens haar heeft de Commissie niet voldoende bewezen dat zij met Prym een bilaterale marktverdelingsovereenkomst heeft gesloten die gold van januari 1977 tot juli 1998.

Subsidiair stelt verzoekster dat de Commissie niet heeft aange-toond dat de gestelde inbreuk heeft voortgeduurd na 19 september 1997 of dat de inbreuk heeft plaatsgevonden gedurende een ononderbroken periode tot 15 juli 1998, zodat zij verzoekster mocht beboeten voor een inbreuk die 21,5 jaar heeft geduurd.

Nog steeds subsidiair stelt verzoekster dat de Commissie het fundamentele procedurele recht van verzoekster krachtens artikel 6, lid 3, sub d, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden om in procedures van strafrechtelijke aard de getuigen à charge te ondervragen of te doen ondervragen, heeft geschonden.

Ten slotte stelt verzoekster, eveneens subsidiair, dat de Commissie ten onrechte op mechanische wijze een percentage van 215 % op het basisbedrag van de geldboete heeft toegepast om rekening te houden met de duur van de inbreuk, 21,5 jaar, in plaats van overeenkomstig de toepasselijke richtsnoeren voor de berekening van geldboeten haar discretionaire bevoegdheid uit te oefenen.

Beroep ingesteld op 29 november 2007 — Ryanair/Commissie

(Zaak T-441/07)

(2008/C 37/43)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Ryanair Ltd (Dublin, Ierland) (vertegenwoordiger: E. Vahida, advocaat)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- overeenkomstig artikel 232 EG te verklaren dat de Commissie niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op haar rusten krachtens het EG-Verdrag, door geen standpunt te bepalen betreffende verzoeksters klacht, die is ingediend bij de Commissie op 3 november 2005 en gevolgd door een aanmaningsbrief van 2 augustus 2007;
- de Commissie te verwijzen in alle kosten, met inbegrip van de kosten van verzoekster in de procedure, zelfs indien de Commissie na de instelling van het beroep maatregelen neemt waardoor naar het oordeel van het Gerecht de noodzaak om uitspraak te doen wegvalt, of het Gerecht het beroep niet-ontvankelijk verklaart; en
- alle andere maatregelen te nemen die het Gerecht gepast acht.

Middelen en voornaamste argumenten

Als belangrijkste middel wordt aangedragen dat de Commissie heeft nagelaten een zorgvuldig en onpartijdig onderzoek in te stellen naar de door verzoekster ingediende klacht betreffende de onrechtmatige steun in de vorm van voordelen die de Italiaanse staat aan Volare heeft toegekend door kwijtschelding van ongeveer 20 miljoen EUR aan schulden van Volare bij Italiaanse luchthavens en verlaging van de luchthavenrechten en brandstofkosten. Subsidiair betoogt verzoekster dat de Commissie heeft nagelaten haar standpunt te bepalen ten aanzien van verzoeksters klacht over vermeende mededingingsbeperkende discriminatie en bijgevolg een inbreuk op artikel 82 EG.

Verzoekster betoogt dat de maatregelen waarover zij klaagt staatssteun opleveren die aan alle voorwaarden van artikel 87, lid 1, EG voldoet. Daarnaast stelt verzoekster dat als het Hof zou oordelen dat sommige van de aan Volare toegekende voordelen niet aan de staat kunnen worden toegerekend, omdat Italiaanse luchthavens de heffingen mogelijk autonoom hebben bepaald, deze voordelen mededingingsbeperkende discriminatie opleveren, die niet objectief kan worden gerechtvaardigd en bijgevolg in strijd is met artikel 82 EG.

Verzoekster betoogt voorts dat de Commissie op grond van verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad ⁽¹⁾ en verordening (EG) nr. 773/2004 van de Commissie ⁽²⁾ het feitelijke en juridische bewijs dat verzoekster onder haar aandacht had gebracht zorgvuldig had moeten onderzoeken om, binnen een redelijke termijn, te beslissen of zij een procedure zou moeten inleiden om de inbreuk vast te stellen of om de klacht af te wijzen. De Commissie heeft enkele beslissing genomen na ontvangst van de klacht, noch ter bevestiging van de inbreuk, noch tot afwijzing van de klacht na een kennisgeving aan verzoekster overeenkomstig artikel 7 van verordening (EG) nr. 773/2004, of, ten slotte, een gemotiveerd besluit geen gevolg te geven aan de klacht vanwege het ontbreken van gemeenschapsbelang.

Bijgevolg betoogt verzoekster dat er een *prima facie* inbreuk op het mededingingsrecht bestond en dat de Commissie in minder dan 21 maanden tot die conclusie had moeten komen en dus een procedure had moeten inleiden. De duur van het nalaten van de Commissie overschrijdt derhalve de redelijke termijn.

- (¹) Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (Voor de EER relevante tekst) (PB 2003, L 1, blz. 1).
- (²) Verordening (EG) nr. 773/2004 van de Commissie van 7 april 2004 betreffende procedures van de Commissie op grond van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (Voor de EER relevante tekst) (PB L 123, blz. 18).

Beroep ingesteld op 30 november 2007 — Ryanair/Commissie

(Zaak T-442/07)

(2008/C 37/44)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Ryanair Ltd (Dublin, Ierland) (vertegenwoordiger: E. Vahida, advocaat)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- te verklaren dat de Commissie niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op haar rusten krachtens het EG-Verdrag, waaronder met name artikel 232 EG, door geen standpunt te bepalen betreffende verzoeksters klachten van 3 november en 13 december 2005, 16 juni en 10 november 2006, en haar aanmaningsbrief van 2 augustus 2007;
- de Commissie te verwijzen in alle kosten, met inbegrip van de kosten van verzoekster in de procedure, zelfs indien de Commissie na de instelling van het beroep maatregelen neemt waardoor naar het oordeel van het Gerecht de noodzaak om uitspraak te doen wegvalt, of het Gerecht het beroep niet-ontvankelijk verklaart; en
- alle andere maatregelen te nemen die het Gerecht gepast acht.

Middelen en voornaamste argumenten

Met haar verzoekschrift heeft verzoekster een beroep krachtens artikel 232 EG ingesteld, betogende dat de Commissie heeft nagelaten haar standpunt te bepalen betreffende verzoeksters klachten van 3 november en 13 december 2005, 16 juni en

10 november 2006, gevolgd door een aanmaningsbrief van 2 augustus 2007.

Als belangrijkste middel wordt aangedragen dat de Commissie heeft nagelaten een zorgvuldig en onpartijdig onderzoek in te stellen en af te ronden naar de door verzoekster ingediende klachten betreffende onrechtmatige steun in de vorm van voordelen die de Italiaanse staat heeft toegekend aan de luchtvaartmaatschappijen Alitalia, Air One en Meridiana. Subsidiair betoogt verzoekster dat de Commissie heeft nagelaten haar standpunt te bepalen betreffende verzoeksters klacht over vermeende mededingingsbeperkende discriminatie en bijgevolg een inbreuk op artikel 82 EG.

Verzoekster betoogt dat de maatregelen waarover zij klaagt, te weten (i) uitkering aan Alitalia van steun „ter compensatie van 9/11”, (ii) gunstige voorwaarden rond de overdracht van Alitalia Servizi aan Fintecna, (iii) verzuim van de Italiaanse staat om de betaling van schulden van Alitalia aan Italiaanse luchthavens te vorderen, (iv) publieke financiering van Alitalia's ontslagvergoedingen, (v) kortingen op de brandstofkosten, (vi) verlagingen van de luchthavenrechten op Italiaanse luchthavens, (vii) overplaatsing van meer dan 100 werknemers van Alitalia naar Meridiana en Air One en (viii) discriminatoire beperkingen van verzoeksters activiteiten in regionale luchthavens, waaronder de luchthaven Ciampino, die toegerekend kunnen worden aan de Italiaanse staat, voor haar gederfde winst opleveren en een specifiek voordeel voor Alitalia alsook Air one en Meridiana vormen waar het sommige van de maatregelen betreft. Volgens verzoekster zijn deze maatregelen steunmaatregelen die aan alle voorwaarden van artikel 87, lid 1, EG voldoen.

Subsidiair stelt verzoekster dat het verzuim van Italiaanse luchthavens om de schulden van Alitalia in te vorderen, de verlagingen van de luchthavenrechten in Italiaanse luchthavens, de kortingen op de brandstofkosten en de discriminatoire beperkingen van de activiteiten van verzoekster op de regionale luchthavens een inbreuk op het mededingingsrecht opleveren. Bijgevolg stelt verzoekster dat als het Hof zou oordelen dat sommige van de aan Alitalia, Air One en Meridiana toegekende voordelen niet aan de staat kunnen worden toegerekend omdat Italiaanse luchthavens en brandstofleveranciers die bovengenoemde voordelen hebben toegekend dit mogelijk autonoom hebben gedaan, deze voordelen mededingingsbeperkende discriminatie opleveren die niet objectief kan worden gerechtvaardigd en bijgevolg in strijd is met artikel 82 EG.

Verzoekster betoogt bovendien dat zij een gewettigd belang heeft bij het indienen van haar klacht daar zij zowel afnemer van luchthavendiensten en brandstof voor de luchtvaart is als concurrent van Alitalia, Air One en Meridiana.

Verzoekster betoogt voorts dat de Commissie op grond van de bepalingen van verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad (¹) en verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad (²) en verordening (EG) nr. 773/2004 van de Commissie (³) verplicht was te handelen. De Commissie heeft echter geen enkele actie ondernomen na ontvangst van de klacht, noch een standpunt bepaald na ontvangst van de aanmaningsbrief.

Bijgevolg betoogt verzoekster dat er een prima facie inbreuk op het mededingingsrecht bestond en dat de onredelijk lange periode van 9 tot 21 maanden die, afhankelijk van het voorwerp van de klacht, is verstreken tussen de aanmaningsbrief en het stilzitten van de Commissie een nalaten in de zin van artikel 232 EG vormt.

- (¹) Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1).
- (²) Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (Voor de EER relevante tekst) (PB 2003, L 1, blz. 1).
- (³) Verordening (EG) nr. 773/2004 van de Commissie van 7 april 2004 betreffende procedures van de Commissie op grond van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (Voor de EER relevante tekst) (PB L 123, blz. 18).

Beroep ingesteld op 5 december 2007 — Centre de Promotion de l'Emploi par la Micro-Entreprise/Commissie

(Zaak T-444/07)

(2008/C 37/45)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Centre de Promotion de l'Emploi par la Micro-Entreprise (CPEM) (Marseille, Frankrijk) (vertegenwoordiger: C. Bonnefoi, advocaat)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- beschikking C (2007) 4645 van de Commissie van 4 oktober 2007 tot intrekking van de steun die bij beschikking C(1999) 2645 van 17 augustus 1999 uit hoofde van het Europees Sociaal Fonds is verleend voor de financiering van een ESF-subsidie in Frankrijk (CPEM), nietig te verklaren;
- vast te stellen dat verzoekster als organisatie die een opdracht van algemeen belang vervult, recht heeft op vergoeding van de schade geleden door de openbare aantasting van haar imago (geraamd op 100 000 EUR);
- vast te stellen dat de personeelsleden van CPEM recht hebben op een individuele vergoeding van één „symbolische euro” wegens aantasting van hun werkzekerheid (toekomstige bedreiging van de werkgelegenheidsstructuur en dus van hun baan, aangezien de betaling van 1 miljoen EUR zal leiden tot de sluiting van CPEM en MSD);

- verwerende partij te verwijzen in de advocatenkosten en de kosten van rechtsbijstand die verzoekster dient te dragen en waarvoor zij stavingsstukken kan overleggen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster vordert nietigverklaring van beschikking C (2007) 4645 van de Commissie van 4 oktober 2007, waarbij de algemene subsidie die door het Europees Sociaal Fonds is verleend voor een door verzoekster uitgevoerd proefproject (¹), naar aanleiding van een rapport van OLAF wordt ingetrokken.

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster twee reeksen middelen aan. De eerste reeks houdt verband met de wijze waarop OLAF het onderzoek dat tot de bestreden beschikking heeft geleid, heeft gevoerd en is gebaseerd op schending van de rechten van de verdediging. De andere middelen betreffen de inhoud van de bestreden beschikking.

Om te beginnen stelt verzoekster dat de wijze waarop OLAF het onderzoek heeft gevoerd, in strijd is met verschillende beginselen van gemeenschapsrecht en met het beginsel van een screen onderzoek, zoals het vermoeden van onschuld en het recht om de werkelijke en precieze inhoud te kennen van de beschuldigingen die zijn geformuleerd in de klachten die tot de procedure hebben geleid. Bovendien heeft OLAF de bij verordening nr. 2185/96 (²) vastgestelde procedures verward met de onderzoeksprocedures waarin verordening nr. 2988/95 (³) voorziet. Verder verwijt verzoekster OLAF dat het zijn conclusies heeft gebaseerd op verschillende edities van het „handboek voor initiatiefnemers”, dat in de loop van de tijd wijzigingen heeft ondergaan.

Ten gronde verwijt verzoekster de Commissie dat zij haar beschikking heeft gebaseerd op de conclusies van het rapport van OLAF, waarin de Franse rechtsbegrippen „organisme à but non lucratif” [organisatie zonder winst oogmerk] en „mise à disposition” [terbeschikkingstelling] volkomen verkeerd zijn uitgelegd. Bovendien heeft OLAF tegenover verzoekster gesteld dat het „handboek voor initiatiefnemers” primeert op de inhoud van een communautaire verordening. Verder was de Commissie op de hoogte van de feiten die door OLAF en in de bestreden beschikking aan verzoekster worden verweten, en heeft zij hiervoor zelfs toestemming verleend. Ten slotte stelt verzoekster dat verordening nr. 1605/2002 (⁴), waarop OLAF een deel van zijn redenering heeft gebaseerd en waarop ook de bestreden beschikking berust, niet van toepassing is en haar niet kan worden tegengeworpen.

(¹) Beschikking C(2007) 2645 van de Commissie van 17 augustus 1999, zoals gewijzigd bij beschikking C(2001) 2144 van 18 september 2001.

(²) Verordening (Euratom, EG) nr. 2185/96 van de Raad van 11 november 1996 betreffende de controles en verificaties ter plaatse die door de Commissie worden uitgevoerd ter bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen tegen fraudes en andere onregelmatigheden (PB L 292, blz. 2).

(³) Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen (PB L 312, blz. 1).

(⁴) Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 houdende het financieel reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB L 248, blz. 1).

Beroep ingesteld op 7 december 2007 — Berning & Söhne/Commissie

(Zaak T-445/07)

(2008/C 37/46)

*Procestaal: Duits***Partijen**

Verzoekende partij: Berning & Söhne GmbH & Co. KG (Wuppertal, Duitsland) (vertegenwoordigers: P. Niggemann en K. Gaßner, advocaten)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- beschikking C(2007) 4257 van de Commissie van 19 september 2007 (COMP/E-1/39.168 — metalen en plastic meubelen: sluitingen) nietig te verklaren;
- subsidiair, het bedrag van de in de bestreden beschikking aan verzoekster opgelegde geldboete te verlagen tot een symbolisch of althans een passend bedrag;
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster komt op tegen beschikking C(2007) 4257 def. van de Commissie van 19 september 2007 in zaak COMP/E-1/39.168 — metalen en plastic meubelen: sluitingen, waarbij aan verzoekster en andere ondernemingen een geldboete is opgelegd wegens schending van artikel 81 EG. Verzoekster zou volgens de Commissie hebben deelgenomen aan de coördinatie van prijsverhogingen en aan de uitwisseling van vertrouwelijke informatie over prijzen en de doorvoering van prijsverhogingen op de markten voor „overige sluitingen” en aanzetmachines.

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vier middelen aan.

In de eerste plaats wordt verzoeksters recht om te worden gehoord geschonden, aangezien zij niet de gelegenheid heeft gehad een standpunt in te nemen over een reeks bijeenkomsten in het kader van de „kring van Bazel” en de „kring van Wuppertal”, waarop de Commissie haar verwijt heeft gebaseerd dat zij prijsverhogingen heeft gecoördineerd en vertrouwelijke informatie over prijzen en de doorvoering van prijsverhogingen heeft uitgewisseld.

In de tweede plaats is de gestelde inbreuk op het kartelverbod verjaard, aangezien verzoekster reeds sinds het voorjaar van 1997 niet langer deelneemt aan de bijeenkomsten van de „kring van Bazel” en de „kring van Wuppertal”.

Verder is er geen sprake van enige schending van artikel 81, lid 1, EG, aangezien de Commissie niet het vereiste bewijs heeft geleverd dat verzoekster bij enige afspraak betrokken was.

Ten slotte zijn bij de berekening van de geldboete materiële fouten gemaakt. Zo zijn met name de vaststellingen betreffende de duur van de aan verzoekster verweten inbreuk en de zwaarte van deze inbreuk onjuist en is de geldboete onevenredig hoog.

Beroep ingesteld op 7 december 2007 — Royal Appliance International/BHIM — BSH Bosch und Siemens Hausgeräte (Centrixx)

(Zaak T-446/07)

(2008/C 37/47)

*Taal van het verzoekschrift: Duits***Partijen**

Verzoekende partij: Royal Appliance International GmbH (Hilden, Duitsland) (vertegenwoordigers: K.-J. Michaeli en M. Schork, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (München, Duitsland)

Conclusies

- de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 3 oktober 2007 in beroepsprocedure R 572/2006-4 te vernietigen;
- het Bureau te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „Centrixx” voor waren van klasse 7 (aanvraagnr. 3 016 227).

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH

Oppositiemerk of -teken: Duits woordmerk „sensixx” voor waren van klasse 7 (nr. 30 244 090).

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: vernietiging van de beslissing van de oppositieafdeling en afwijzing van de merkaanvraag

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 ⁽¹⁾, aangezien de kamer van beroep de in de communautaire rechtspraak ontwikkelde beginselen ter beoordeling van het verwarringsgevaar niet correct heeft toegepast.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB 1994, L 11, blz. 1).

- bij de berekening van de geldboete kennelijke fouten heeft gemaakt;
- bij de beoordeling van de duur en de zwaarte van de inbreuken niet alle relevante omstandigheden in aanmerking heeft genomen, en
- geen rekening heeft gehouden met verzachtende omstandigheden, zoals de geringe rol die verzoeksters dochtermaatschappij heeft gespeeld.

Beroep ingesteld op 5 december 2007 — Scovill Fasteners/ Commissie

(Zaak T-447/07)

(2008/C 37/48)

Procestaal: Engels

Beroep ingesteld op 3 december 2007 — Rotter/BHIM (EU-BRUZZEL)

(Zaak T-449/07)

(2008/C 37/49)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Scovill Fasteners, Inc. (Clarkesville, Verenigde Staten) (vertegenwoordiger: O. Dugardyn, advocaat)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- beschikking C(2007) 4257 def. van de Commissie van 19 september 2007 inzake een procedure op grond van artikel 81 EG (zaak COMP/E-1/39.168 — Metalen en plastic furnituren: sluitingen) nietig te verklaren;
- subsidiair, de aan verzoekster opgelegde geldboete in te trekken of te verlagen;
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster vordert nietigverklaring van beschikking C(2007) 4257 def. van de Commissie van 19 september 2007 in zaak COMP/E-1/39.168 — Metalen en plastic furnituren: sluitingen, waarbij is vastgesteld dat verzoeksters dochtermaatschappij samen met andere ondernemingen artikel 81 EG heeft geschonden door afspraken te maken over gecoördineerde prijsverhogingen en vertrouwelijke informatie over prijzen en de doorvoering van prijsverhogingen uit te wisselen.

Ter ondersteuning van haar beroep stelt verzoekster dat de Commissie ten onrechte heeft geoordeeld dat verzoekster samen met haar dochtermaatschappij één economische entiteit vormt. Volgens haar zou zij niet hoofdelijk aansprakelijk mogen worden gehouden voor de geldboete die aan haar dochter is opgelegd wegens de inbreuken die deze zou hebben begaan.

Verder heeft de Commissie onvoldoende bewezen dat verzoeksters dochtermaatschappij na 1997 aan de mededingingsregeling heeft deelgenomen.

Subsidiair stelt verzoekster dat de Commissie:

Partijen

Verzoekende partij: Thomas Rotter (München, Duitsland) (vertegenwoordiger: M. Müller, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

- vernietiging van de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 27 september 2007 in zaak R 1415/2006-4;
- verwijzing van het BHIM in de kosten van de procedure, daaronder begrepen de kosten die zijn opgekomen in de procedure voor de kamer van beroep.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: driedimensionaal merk „EU-BRUZZEL” voor waren en diensten van de klassen 29, 30 en 43 (aanvraag nr. 4 346 185)

Beslissing van de onderzoeker: gedeeltelijke afwijzing van de aanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 ⁽¹⁾ aangezien het aangevraagde merk onderscheidend vermogen bezit voor de omstrede vleeswaren

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB 1994, L 11, blz. 1).

Beroep ingesteld op 3 december 2007 — Harwin International/BHIM — Cuadrado (Pickwick)

(Zaak T-450/07)

(2008/C 37/50)

*Taal van het verzoekschrift: Engels***Partijen***Verzoekende partij:* Harwin International LLC (Albany, Verenigde Staten) (vertegenwoordiger: D. Przedborski, advocaat)*Verwerende partij:* Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)*Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep:* Cuadrado SA (Paterna, Spanje)**Conclusies**

- vernietiging van de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 10 september 2007 in zaak R 1245/2006-2;
- verwijzing van verweerder en Cuadrado SA in hun eigen kosten en in verzoeksters kosten.

Middelen en voornaamste argumenten*Ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan nietigverklaring is gevorderd:* beeldmerk met de wordelementen „PICKWICK COLOUR GROUP” voor waren en diensten van klasse 25 — aanvraag nr. 826669*Houder van het gemeenschapsmerk:* Harwin International LLC*Partij die nietigverklaring van het gemeenschapsmerk vordert:* Cuadrado SA*Merkrecht van de partij die nietigverklaring vordert:* ouder nationaal woordmerk „PICK OUIC, CUADRADO SA, VALENCIA” en beeldmerk met de wordelementen „Pick Ouic” voor waren van klasse 25*Beslissing van de nietigheidsafdeling:* nietigverklaring van het aangevraagde merk in zijn geheel*Beslissing van de kamer van beroep:* verwerping van het beroep*Aangevoerde middelen:* schending van de artikelen 8, lid 1, sub b, en 56, leden 2 en 3, van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad.*Verzoekster stelt dat het oordeel van de kamer van beroep dat de nietigheidsafdeling de door Cuadrado overgelegde bewijsstukken niet heeft onderzocht, ongerijmd is en in strijd met het recht. Bovendien bestaat er volgens verzoekster geen gevaar van verwarring van de betrokken merken.***Beroep ingesteld op 10 december 2007 — WellBiz/BHIM — Wild (WELLBIZ)**

(Zaak T-451/07)

(2008/C 37/51)

*Taal van het verzoekschrift: Duits***Partijen***Verzoekende partij:* WellBiz Verein, WellBiz Association (Eschen, Liechtenstein) (vertegenwoordiger: M. Schnetzer, advocaat)*Verwerende partij:* Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)*Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep:* Rudolf Wild GmbH & Co. KG (Eppelheim, Duitsland)**Conclusies**

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van 2 oktober 2007 in zaak R 1575/2006-1 te vernietigen;
- oppositie nr. B 809 394 van de opposant van 9 maart 2005 af te wijzen;
- het Bureau en de opposant te verwijzen in de kosten van de onderhavige procedure en van de procedures voor de oppositieafdeling en de kamer van beroep van het BHIM.

Middelen en voornaamste argumenten*Aanvrager van het gemeenschapsmerk:* verzoekster*Betrokken gemeenschapsmerk:* woordmerk „WELLBIZ” voor diensten van de klassen 35 en 41 (aanvraag nr. 3 844 479).*Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure:* Rudolf Wild GmbH & Co. KG.*Oppositiemerk of -teken:* woordmerk „WILD.BIZ” voor diensten van de klassen 38, 41 en 42 (gemeenschapsmerk nr. 2 225 175), waarbij de oppositie op een deel van de diensten van klasse 41 is gebaseerd.*Beslissing van de oppositieafdeling:* toewijzing van de oppositie voor alle aangevochten diensten van klasse 41.*Beslissing van de kamer van beroep:* verwerping van het beroep.

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 ⁽¹⁾, aangezien de conflicterende merken fonetisch, visueel en begripsmatig verschillen en het oppositiemerk geen grote bekendheid heeft en dus ook geen groot onderscheidend vermogen heeft.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB 1994, L 11, blz. 1).

Beroep ingesteld op 11 december 2007 — Dylog Italia/BHIM — GSI Office Management (IP Manager)

(Zaak T-453/07)

(2008/C 37/52)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Dylog Italia SpA (Turijn, Italië) (vertegenwoordiger: A. Ruo, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: GSI Office Management GmbH (Planegg, Duitsland)

Conclusies

- beslissing R982/2005-4 van de eerste kamer van beroep van 27 september 2007 te vernietigen voor zover de kamer van beroep heeft geoordeeld dat er geen gevaar voor verwarring bestond met betrekking tot alle diensten waarvoor inschrijving werd aangevraagd in de klassen 35 en 38 en met betrekking tot de diensten van klasse 42 die soortgelijk werden geacht aan de waren waarop het oudere Italiaanse merk betrekking heeft; en subsidiair
- de bestreden beslissing te vernietigen voor zover de kamer van beroep heeft geoordeeld dat er geen gevaar voor verwarring bestond met betrekking tot alle diensten van klasse 38 en de diensten van klasse 42 die soortgelijk werden geacht aan de waren waarop het oudere Italiaanse merk betrekking heeft;
- het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM) te verwijzen in de kosten van verzoekster overeenkomstig artikel 87, lid 2, van het Reglement voor de procedure van het Gerecht van eerste aanleg.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: GSI Office Management GmbH

Betrokken gemeenschapsmerk: gemeenschapswoordmerk „IP MANAGER” voor diensten van de klassen 35, 36, 38, 41 en 42 — aanvraagnr. 2 177 277

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: verzoekster

Oppositiemerk of -teken: oudere nationale en internationale woordmerken „MANAGER” voor waren van de klassen 9, 16, 35, 37, 39, 41 en 42 en nationaal woordmerk „HOTEL MANAGER” voor waren en diensten van de klassen 9 en 42

Beslissing van de oppositieafdeling: volledige afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8 van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad

Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 12 december 2007 — Sandoz/Commissie

(Zaak T-105/04) ⁽¹⁾

(2008/C 37/53)

Procestaal: Engels

De president van de Zesde kamer van het Gerecht van eerste aanleg heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 106 van 30.4.2004.

Beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van 11 december 2007 — UPS Europe en UPS Deutschland/Commissie

(Zaak T-329/07) ⁽¹⁾

(2008/C 37/54)

Procestaal: Engels

De president van de Eerste kamer van het Gerecht van eerste aanleg heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 247 van 20.10.2007.

GERECHT VOOR AMBTENARENZAKEN VAN DE EUROPESE UNIE

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Derde kamer) van 7 november 2007 — Hinderyckx/Raad

(Zaak F-57/06) ⁽¹⁾

(Ambtenaren — Bevordering — Bevorderingsronde 2005 — Niet-plaatsing op lijst van bevorderde ambtenaren — Schending van artikel 45 van Statuut — Vergelijking van verdiensten — Beoordelingsrapporten van verschillende instellingen)

(2008/C 37/55)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Jacques Hinderyckx (Brussel, België) (vertegenwoordiger: J. Martin, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M. Simm en M. Bauer, gemachtigden)

Voorwerp

Eenzijds, nietigverklaring van het besluit om verzoeker in het kader van de bevorderingsronde 2005 niet tot de rang B*8 te bevorderen en, anderzijds, vordering tot schadevergoeding

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) De Raad van de Europese Unie zal naast zijn eigen kosten één derde van de kosten van Hinderyckx dragen.
- 3) Hinderyckx zal twee derde van zijn eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 178 van 29.7.2006, blz. 34.

Beroep ingesteld op 29 augustus 2007 — Domínguez González/Commissie

(Zaak F-88/07)

(2008/C 37/56)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Juan Luís Domínguez González (Girona, Spanje) (vertegenwoordiger: R. Nicolazzi Angelats, advocaat)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- verweerster te veroordelen tot betaling van een bedrag van 20 310,68 EUR ter vergoeding van het door verzoeker geleden nadeel, onverminderd de materiële en immateriële schade en de kosten van de procedure.
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep strekt tot vergoeding van de schade die verzoeker stelt te hebben geleden door het besluit van de Commissie van 20 juli 1999 tot opzegging van de overeenkomst die verzoeker op 1 juli 1999, na het in deze overeenkomst voorziene medische onderzoek, met het Bureau voor humanitaire hulp van de Europese Gemeenschap (ECHO) heeft gesloten.

Ter ondersteuning van zijn beroep stelt verzoeker in wezen:

- dat bij het onderzoek van de medische problemen waarop de opzegging van de overeenkomst is gebaseerd, geen geactualiseerde gegevens zijn gebruikt, zodat geen rekening is gehouden met zijn werkelijke gezondheidstoestand;
- dat de brieven die hij naar de verantwoordelijken van ECHO heeft gestuurd met het verzoek om deze fout recht te zetten, onbeantwoord zijn gebleven;
- dat de Commissie de overeenkomst heeft geschonden voor zover hierin is bedongen dat zij slechts in werking kan treden zodra een positieve evaluatie is gegeven van de gezondheidstoestand van degene die in dienst wordt genomen;
- dat de rechten van de verdediging zijn geschonden.

Beroep ingesteld op 30 oktober 2007 — Smadja/Commissie**(Zaak F-135/07)**

(2008/C 37/57)

*Procestaal: Frans***Partijen**

Verzoekende partij: Daniele Smadja (New Delhi, India) (vertegenwoordiger: E. Boigelot, advocaat)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Voorwerp

Nietigverklaring van het besluit van de Commissie houdende aanstelling van verzoekster, een ambtenaar die aanvankelijk in de rang A*15, salaristrap 4, was ingedeeld, voor zover zij daarbij na de nietigverklaring van haar eerste aanstelling bij haar hernieuwde aanstelling in het ambt van directeur van het directoraat RELEX.B wordt ingedeeld in de rang A*15, salaristrap 1.

Vordering tot vergoeding van de materiële en immateriële schade

Conclusies

- nietigverklaring van verzoeksters aanstellingsbesluit van 21 december 2006, voor zover zij als directeur wordt ingedeeld in de rang A*15, salaristrap 1, en haar salarisanciënniteit wordt vastgesteld op 1 november 2005, na haar hernieuwde aanstelling, op 15 november 2005, in het ambt van directeur van het directoraat RELEX.B „Multilaterale betrekkingen en mensenrechten”, welke plaatsvond na nietigverklaring van haar eerste aanstelling in dat ambt bij het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 29 september 2005, Napoli Buzzanca/Commissie, T-218/02;
- veroordeling van de verwerende partij tot betaling van een bedrag van 25 000 EUR wegens materiële, immateriële en loopbaanschade van verzoekster;
- verwijzing van de verwerende partij de kosten van de procedure.